

I.2. ESTAT ESPANYOL (BOE d'1 de gener a 30 de juny de 1999)

Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Cap de la Secció d'Ús Oficial de la Llengua Catalana
de la Direcció General de Política Lingüística

Estatuts d'autonomia

Llei orgànica 1/1999, de 5 de gener (BOE núm. 7, del 8; suplement núm. 3 en llengua catalana, de 5 de febrer), de reforma de la Llei orgànica 7/1981, d'Estatut d'autonomia del Principat d'Astúries (RLD núm. 2, pàg. 152).

Article únic.

S'introdueixen en l'Estatut d'Autonomia per a Astúries les modificacions següents:

5. L'article 4 queda redactat així:

«1. El bable ha de gaudir de protecció. Se n'ha de promoure l'ús, la difusió en els mitjans de comunicació i l'ensenyament, respectant en tot cas les variants locals i la voluntarietat en l'aprenentatge.

2. Una llei del Principat ha de re-

gular la protecció, l'ús i la promoció del bable.»

6. L'apartat 1 de l'article 10 queda redactat així:

«El Principat d'Astúries té la competència exclusiva en les matèries que a continuació s'assenyalen:

21. Foment i protecció del bable en les seves diverses variants que, com a modalitats lingüístiques, s'utilitzen en el territori del Principat d'Astúries.

[...]

Llei orgànica 2/1999, de 7 de gener (BOE núm. 7, de l'endemà; suplement núm. 3 en llengua catalana, de 5 de febrer), de reforma de la Llei orgànica 3/1982 <de 9 de juny, publicada al BOE núm. 146, del 19>, de l'Estatut d'autonomia de La Rioja:

Article primer.

Els preceptes de la Llei orgànica 3/1982, de 9 de juny, d'Estatut d'autonomia de La Rioja, modificada per la Llei orgànica 3/1994, de 24 de març, de reforma de l'Estatut esmentat, que es relacionen a continuació, queden modificats com s'indica:

8. Article vuitè.

U. Correspon a la Comunitat autònoma de La Rioja la competència exclusiva en les matèries següents:

24. La investigació científica i tècnica, en coordinació amb la general de l'Estat, amb atenció especial a la llengua castellana pel fet de ser originària de La Rioja i constituir una part essencial de la seva cultura.

[...]

Llei orgànica 3/1999, de 8 de gener (BOE núm. 8, de l'endemà; suplement núm. 3 en llengua catalana, de 5 de febrer), de reforma de la Llei orgànica 2/1983 <de 25 de febrer; RLD núm. 2, pàg. 152 i 153>, d'Estatut d'autonomia de les Illes Balears:

Article primer.

Els articles de la Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, modificada per la Llei Orgànica 9/1994, de 24 de març <RLD núm. 22, pàg. 210 i 211>, que es detallen queden modificats de la manera següent:

2. Article 3.

«1. La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, té, juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial.

2. Tots tenen el dret de conèixer-la i d'utilitzar-la, i ningú no pot ser discriminat per raó de l'idioma.

3. Les institucions de les Illes Balears han de garantir l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendre les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crear les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears.»

6. Article 10.

«La Comunitat Autònoma té la competència exclusiva en les matèries següents:

2. Alteracions dels termes municipals i denominació oficial dels municipis i dels topònims.»

9. Article 14.

«La Comunitat Autònoma té competència exclusiva per a l'ensenyament de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, d'acord amb la tradició literària autòctona. La normalització de

la llengua és un objectiu dels poders públics de la Comunitat Autònoma. Les modalitats insulars del català són objecte d'estudi i de protecció, sens perjudici de la unitat de l'idioma.»

17. Article 27.

«2. Les lleis del Parlament es promulguen en nom del Rei pel president de la Comunitat Autònoma, el qual n'ha d'ordenar la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, en el termini dels quinze dies següents a l'aprovació, i també en el *Butlletí Oficial de l'Estat*. A efectes de la vigència, regeix la data de publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. La versió oficial castellana és la que trameta la Presidència de la Comunitat Autònoma.»

32. L'article 53 passa a ser l'article 56. Queda redactat de la manera següent:

«2. Els notaris, els registradors de la propietat i mercantils i els corredors de comerç són nomenats per la Comunitat Autònoma, de conformitat amb les lleis de l'Estat. Per proveir aquestes places és mèrit preferent l'especialització en dret civil de les Illes Balears i el coneixement de la llengua catalana. En cap cas no es pot establir l'excepció de naturalesa i veinatge.»

40. Disposició addicional segona.

«Com que la llengua catalana també és patrimoni d'altres comunitats autònomes, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears pot sol·licitar al Govern de

l'Estat i a les Corts Generals els convenis de cooperació i de col·laboració que es considerin oportuns a fi de salvaguardar el patrimoni lingüístic comú, així com efectuar la comunicació cultural entre les comunitats abans esmentades, sens perjudici dels deures de l'Estat que estableix l'apartat 2 de l'article 149 de la Constitució, i del que disposa l'article 145.

La institució oficial consultiva per a tot el que es refereix a la llengua catalana és la Universitat de les Illes Balears. La Comunitat Autònoma de les Illes Balears, d'acord amb una llei de l'Estat, pot participar en una institució dirigida a salvaguardar la unitat lingüística, institució que han d'integrar totes les co-

munitats que reconeixin la cooficialitat de la llengua catalana.»

44. La disposició transitòria cinquena passa a ser la disposició transitòria segona.

«2. La Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha de disposar dels mitjans necessaris perquè tots els funcionaris i el personal laboral destinats a les illes puguin adquirir el coneixement de la llengua i de la cultura de les Illes Balears.»

Article cinquè.

La denominació d'Islas Baleares en el títol, en el preàmbul i en tots els articles de l'Estatut d'autonomia en què figuri se substitueix la d'Illes Balears <sic>.

Llei orgànica 4/1999, de 8 de gener (BOE núm. 8, de l'endemà; suplement núm. 3 en llengua catalana, de 5 de febrer), de reforma de la Llei orgànica 4/1983, d'Estatut d'autonomia de Castella i Lleó:

Article únic.

Els preceptes de la Llei orgànica 4/1983, de 25 de febrer, d'Estatut d'autonomia de Castella i Lleó, modificada per la Llei orgànica 11/1994, de 24 de març, de reforma de l'Estatut esmentat, queden redactats de la manera següent:

4r <sic> per 4t>. S'hi afegeix un nou article:

«Article 4. Valors essencials.

La llengua castellana i el patrimoni històric, artístic i natural són valors essencials per a la identitat de la Comunitat de Castella i Lleó i són objecte de protecció i suport especials, per a la qual cosa cal fomentar la creació d'entitats que atenguin aquesta finalitat.

S'han de respectar i protegir la llengua gallega i les modalitats lingüístiques en els llocs on s'utilitzin habitualment.»

Administració de l'Estat

Destaquem en primer lloc la Llei 4/1999, de 13 de gener (BOE núm. 12, de l'endemà; suplement núm. 4 en llengua catalana, de 13 de febrer; correcció d'errades al BOE núm. 16, de 19 de gener i al núm. 30, de 4 de febrer), de modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu

comú (RLD núm. 19, p. 220 a 222), que, d'acord amb l'article 1, no modificat, d'aquesta, té caràcter bàsic. Els esments a aspectes lingüístics de la Llei 4/1999 són els següents:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

[...].

El text de la Llei efectua algunes altres modificacions que milloren i completen la Llei 30/1992, a fi de donar compliment a la proposició no de Llei, aprovada pel Congrés dels Diputats el 3 de juny de 1997, per la qual s'insta el Govern a presentar un projecte de llei de modificació de la Llei 30/1992 que solucioni les deficiències detectades en l'aplicació del text vigent i la millor adequació a la realitat plurilingüística de l'Estat.

III

[...].

Es modifica l'article 36 per fer efectiva l'adequació de la Llei a la realitat plurilingüística de l'Estat, de conformitat amb la Proposició no de llei de 3 de juny de 1997, i s'incorpora una regulació inspirada en l'article 231.4 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, segons la redacció que en fa la Llei orgànica 16/1994, de 8 de novembre <RLD núm. 23, p. 237 i 238>.

[...].

Article primer. Modificació de l'articulat de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Els articles de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que a continuació es detallen, queden redactats de la manera següent:

8. «Article 36. Llengua dels procediments.

1. La llengua dels procediments tramitats per l'Administració General de l'Estat és el castellà. No obstant això, els interessats que es dirigeixin als òrgans de l'Administració General de l'Estat amb seu al territori d'una comunitat autònoma també poden utilitzar la llengua que sigui cooficial en aquesta comunitat.

En aquest cas, el procediment s'ha de tramitar en la llengua que hagi triat l'interessat. Si concorren diversos interessats en el procediment, i hi ha discrepància quant a la llengua, el procediment s'ha de tramitar en castellà, per bé que els documents o els testimonis que requereixin els interessats s'han d'expedir en la llengua que triïn.

2. En els procediments tramitats per les administracions de les comunitats autònomes i de les entitats locals, l'ús de la llengua s'ha d'ajustar al que preveu la legislació autonòmica corresponent.

3. L'Administració pública instructora ha de traduir al castellà els documents, els expedients o les parts d'aquests que hagin de tenir efectes fora del territori de la comunitat autònoma i els documents dirigits als in-

teressats que així ho sol·licitin expressament. Si han de tenir efectes en el territori d'una comunitat autònoma on sigui cooficial aquesta mateixa llengua diferent del castellà, no cal fer-ne la traducció».

El paràgraf 1 transcrit, que no ha variat respecte a la redacció anterior, continua relegant les llengües oficials diferents del castellà. Aquesta preeminència del castellà sembla mantenir la contradicció del precepte almenys amb la Llei catalana 1/1998, de 7 de gener (RLD núm. 29, p. 267 a 290), contradicció sobrevinguda amb l'aprovació d'aquesta, per tal com l'article 2.2.b de la Llei catalana estableix que «El català [...] és la llengua preferentment emprada per l'Administració de l'Estat a Catalunya en la forma que aquesta mateixa determini [...]». Lògicament la «forma que aquesta mateixa determini» ha de respectar l'ús preferent del català, i això no sembla compatible amb l'afirmació de l'article 36.1 de la Llei estatal que comentem, quan diu, com a principi general per a tot l'Estat, que «La llengua dels procediments tramitats per l'Administració General de l'Estat és el castellà», i només en el cas que algú s'adrexi en la llengua pròpia diferent del castellà s'inverteix l'ús preferent d'aquest idioma.

Els apartats de l'article 36 transcrit modificats per la Llei 4/1999 són el 2 i el 3, i ho han estat en un sentit satisfactori respecte a alguna de les crítiques que vam expressar en el número 19 en relació amb la Llei modificada. Efectivament, la darrera frase de l'apartat 3 s'adiu amb el fet que el català i el basc són oficials en més d'una comunitat autònoma, i millora, doncs, la redacció dels antics apartats 2 i 3, redacció que, a més queda simplificada. El dret reconegut als ciutadans a l'article 35.d, no modificat, «A utilitzar les llengües oficials en el territori de *la seva* <la cursiva és nostra> Comunitat Autònoma, d'acord amb el que preveu aquesta Llei i la resta de l'Ordenament jurídic» s'ha d'entendre estès a les altres comunitats autònomes o territoris on aquesta llengua sigui oficial.

Tanmateix, la Llei deixa sense resoldre el problema, que també plantejàvem al número 19, que representen els casos en què «l'Administració que atén el ciutadà no instrueix res sinó que només fa de correu cap a Madrid». La pràctica general és que els òrgans centrals de l'Estat demanen la traducció al castellà als ciutadans que presenten els documents en una llengua diferent d'aquesta, davant d'un organisme estatal del territori on és oficial, simplement perquè la llei centralitza la instrucció de l'expedient en aquells òrgans ubicats fora del territori amb doble oficialitat lingüística. Nosaltres entenem que tant la redacció de l'anterior article 36.3 com l'ac-

tual, que preveuen la traducció d'ofici, haurien de comportar una interpretació de la norma en el sentit que prohibeixi tota càrrega de la traducció envers el ciutadà que usa una llengua oficial del territori on presenta els documents. El fet que aquests hagin de ser instruïts per òrgans centrals de l'Estat hauria de ser lingüísticament irrellevant per a l'administrat. Ens sembla contrari a dret que una norma que pretén d'atorgar drets lingüístics s'interpreti a la pràctica en el sentit més restrictiu possible. En ocasions anteriors —la darrera a la mateixa *Crònica* anterior, a l'apartat "Mitjans de comunicació"— no ens hem estat de blasmar l'ús restrictiu de l'article 36 transcrit, que malauradament ha estat repetidament invocat per justificar imposicions del castellà que ens han semblat del tot arbitràries. Com anem repetint, «si aquest article té alguna mena d'utilitat, ha de ser la de permetre l'ús de les llengües diferents del castellà en la màxima mesura possible».

Cal tenir en compte que amb posterioritat a la publicació de la Llei 4/1999, de 13 de gener, comentada, el Ple del Tribunal Constitucional ha dictat la Sentència 50/1999, de 6 d'abril (BOE núm. 100, suplement, del 27), en relació amb els recursos d'inconstitucionalitat 521/1993 i 547/1993 (acumulats) promoguts, respectivament, per la Junta de Castella i Lleó i pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya contra determinats preceptes de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Ens remetem al comentari dels autors de l'apartat corresponent de la *Crònica* del pròxim número.

En relació amb el precepte transcrit anteriorment i amb el comentari que n'hem fet, escau d'esmentar el Reial decret 772/1999, de 7 de maig (BOE núm. 122, del 22), del Ministeri d'Administracions Públiques, pel qual es regula la presentació de sol·licituds, escrits i comunicacions davant l'Administració General de l'Estat, l'expedició de còpies de documents i devolució d'originals i el règim de les oficines de registre. El preàmbul diu el següent:

[...].

Es tracten [...], en el capítol iv, les qüestions referides a la presentació de sol·licituds redactades en llengües oficials diferents del castellà i a l'emissió

de còpies de documents igualment redactats en aquestes llengües, com a complement necessari de la regulació anterior.

[...].

Dins l'articulat, hi trobem el següent:

CAPÍTOL IV

Comunicacions i documents en llengües cooficials

Article 10. Sol·licituds, escrits, comunicacions i documents en llengües cooficials.

1. Les sol·licituds, escrits i comunicacions dirigides a òrgans radicats en l'àmbit territorial d'una Comunitat Autònoma amb llengua cooficial podran estar redactats en aquesta llengua o en castellà i ha de ser admesa, en ambdós casos, la seva presentació en qualsevol oficina de registre de l'Administració General de l'Estat i dels seus Organismes públics. Quan l'oficina de

registre on es presentin estigui situada fora de l'àmbit territorial de vigència de la llengua cooficial, s'expedirà en tot cas una còpia de la sol·licitud, escrit o comunicació com a rebut acreditatiu de la seva presentació d'acord amb el que disposa l'article 6 d'aquest Reial decret.

2. Per a l'expedició de còpies segellades o compulsades de documents redactats en llengües cooficials aportats o presentats juntament amb una sol·licitud, escrit o comunicació, les oficines de registre situades fora de l'àmbit territorial de vigència de la llengua cooficial realitzaran sempre la còpia amb els seus propis mitjans.

Atès que l'article 6 del Reial decret, a què remet l'article 10.1 transcrit, preveu altres sistemes d'emissió de còpies segellades o compulsades, el que fa aquest article transcrit és restringir el sistema d'emissió de còpies de documents presentats en una llengua no oficial a un que garanteixi la certesa que la còpia segellada o compulsada ho és de l'original que es presenta. Aquest sistema només pot consistir que la persona que mena el registre faci la còpia ella mateixa.

Per completar el comentari que feiem en relació amb l'article 36 transcrit més amunt de la Llei 4/1999, de 13 de gener, ens sembla almenys paradoxal que la legislació solucioni satisfactòriament un cas probablement poc freqüent, com és la presentació de documents en una llengua diferent del castellà fora dels territoris on aquesta llengua és oficial i destinats a aquests territoris. Allò que ens sembla paradoxal és que no vulgui solucionar el problema, probablement molt més freqüent, dels documents emesos en la llengua diferent del castellà dintre dels territoris on aquesta llengua és pròpia, en el cas que pateixin la circumstància d'haver de ser tramitats en organismes centrals de l'Estat.

Altres disposicions aparegudes en aquest àmbit són les següents:

Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre (BOE núm. 22, de 26 gener de 1999; suplement núm. 5 en llengua catalana, de 25 de febrer de 1999), del Ministeri de la Presidència, pel qual s'aprova el Reglament general de vehicles:

TÍTOL IV

Autoritzacions de circulació dels vehicles

CAPÍTOL II

Matriculació ordinària

Article 30. Duplicats i renovacions del permís o la llicència de circulació.

2. Qualsevol variació en el nom, els cognoms o el domicili del titular del permís o la llicència de circulació que no impliqui una modificació de la titularitat registral del vehicle s'ha de comunicar dins el termini de quinze dies des de la data que es produeixi, per renovar-lo, a la Prefectura de Trànsit que l'ha expedit o a la de la província del nou domicili, la qual ha de notificar el canvi de domicili als ajuntaments corresponents.

[...]

CAPÍTOL VII

Plaques de matrícula

Article 49. Homologació, caràcters, dimensions i altres requisits.

1. Les plaques de matrícula han de correspondre a tipus homologats, conservar el seu poder retroreflector i ser visibles i llegibles, d'acord amb la reglamentació que recull l'annex 1.

A les plaques de matrícula hi han de figurar els caràcters que indica l'annex XVIII.

Les dimensions de les plaques de matrícula, així com les dels caràcters que s'hi han d'inscriure i les separacions entre caràcters i entre aquests i les vores de les plaques, i els seus colors, són els que determina l'annex esmentat.

El nombre de plaques de matrícula que ha de portar cada vehicle, així com la seva ubicació, s'han d'ajustar al que disposa l'annex esmentat.

[...]

3. Queda prohibit que a les plaques de matrícula es colloquin, s'hi inscriuïni o s'hi pintin adornaments, signes o altres caràcters diferents dels que assenyalen l'annex XVIII, inclosa la publicitat al seu interior.

S'autoritza la utilització d'un marcatge a la mateixa placa, el qual pot anar gravat a la part inferior amb publicitat, sempre que el seu contorn no passi de 26 mil·límetres de la vora de l'exterior de la placa.

Així mateix, es prohibeix que a les parts anterior i posterior dels vehicles es colloquin plaques complementàries no autoritzades o es fixin o es pintin marques o distintius que per la seva forma, color i caràcters dificultin la llegibilitat o puguin induir a la confusió amb els caràcters reglamentaris de les plaques de matrícula.

CAPÍTOL VIII

Circulació internacional dels vehicles

Article 50. Plaques de matrícula, distintius i documentació.

1. Vehicles de motor matriculats a Espanya i els seus remolcs.

a) Qualsevol vehicle de motor matriculat a Espanya que hagi de circular per les vies públiques de l'estranger ha de portar, a la part posterior, a més de la placa de matrícula nacional, el signe distintiu de la nacionalitat espanyola. En el cas que el vehicle de motor vagi seguit d'un remolc o més, tant la matrícula com el signe distintiu han de figu-

rar, a més, a la part posterior del remolc únic o últim.

El signe distintiu de la nacionalitat espanyola del vehicle s'ha d'ajustar quant als caràcters, les dimensions i la col·locació al que disposa l'annex XI.

ANNEX XI

SENYALS EN ELS VEHICLES

6. Assaigs d'homologació per a les plaques corresponents als senyals V-3 a V-15 i V-20

V-7 DISTINTIU DE NACIONALITAT ESPANYOLA

3. El signe distintiu de la nacionalitat espanyola del vehicle consistirà en una lletra E llatina majúscula pintada sobre una el·lipse [...].

ANNEX XIII

MATRICULACIÓ

A) Matriculació ordinària: d'acord amb el que estableixen els articles 27, apartat 2, c) i 28, apartat 2 d'aquest Reglament, per a la matriculació dels vehicles s'han d'aportar els següents documents:

9è. Quan es tracti de vehicles anteriorment matriculats a nom d'una altra persona en un altre Estat part de l'Acord EEE, el sol·licitant de la matriculació haurà de presentar la factura de compra del vehicle a un comerciant legalment establert en un Estat part de l'Acord EEE en el <sic> qual figuri el número d'IVA del comerciant venedor, o contracte de compravenda entre particulars, *acompanyats d'una traducció al castellà o llengua que sigui cooficial en*

l'àmbit de la Comunitat Autònoma <la cursiva és nostra>.

B) Models de permisos i de llicències de circulació:

En el permís i llicència de circulació han de figurar les següents dades:

- A. Matrícula.
- B. Data de matriculació.
Data de primera matriculació.
- C. Cognoms o raó social del titular.
- D. Nom del titular.
- E. Adreça.
Localitat.
Província.
- F. Marca.
- G. Sèrie i número del bastidor.
Massa màxima autoritzada.
Model.
Número de places.
Servei a què es destina.

El model del permís i de la llicència de circulació serà una cartolina de color gris de format UNE A6 de 105 per 148 mil·límetres, creuat amb una franja de color verd en el cas dels vehicles especials.

ANNEX XVII

AUTORITZACIONS TEMPORALS DE CIRCULACIÓ

I) Permisos temporals per a particulars

D'acord amb el que estableix l'article 43, apartat 3 d'aquest Reglament, per a la concessió de les autoritzacions temporals de circulació que aquest regula s'han de presentar els documents següents:

B) Per a la circulació mentre es tra-

mita la matrícula definitiva del vehicle. Article 43, apartat 1.1.2.1. del Reglament.

4t. A més dels documents indicats anteriorment, hauran de presentar-se els que s'especifiquen tot seguit, segons els diferents supòsits que puguin plantejar-se:

4t.d) Vehicles adquirits amb matrícula no espanyola:

II. Quan el vehicle estigui matriculat en un Estat part de l'Acord EEE.

— Documentació original del vehicle amb fotocòpia.

— Quan es tracti de vehicles matriculats a nom d'una altra persona, factura de compra del vehicle pel sol·licitant de la matriculació a un comerciant legalment establert en un Estat part de l'Acord EEE en el <si> qual figuri el número d'IVA del comerciant venedor, o contracte de compravenda entre particulars, *acompanyats d'una traducció al castellà o llengua que sigui cooficial en l'àmbit de la Comunitat Autònoma <la cursiva és nostra>*.

ANNEX XVIII

PLAQUES DE MATRÍCULA

I. Colors i inscripcions

A) Matrícula ordinària.

a) Vehicles automòbils:

El fons de les plaques serà retroreflectant, de color blanc. Els caràcters estampats en relleu aniran pintats en color negre mat.

A les plaques de matrícula s'inscriu-

ran tres grups de caràcters, constituïts per la contrasenya de la província on es matricula el vehicle; un número de quatre xifres, que anirà des del 0000 al 9999, i una o dues lletres d'una sèrie, que comença per la lletra A i acaba per les lletres ZZ, sense fer servir aquelles lletres de l'alfabet que puguin donar lloc a confusió.

II. Contrasenya de les plaques

A) Sigles de les províncies

Álava	VI	Lleida	L
Albacete	AB	Lugo	LU
Alicante	A	Madrid	M
Almería	AL	Málaga	MA
Asturias	O	Melilla	ML
Ávila	AV	Murcia	MU
Badajoz	BA	Navarra	NA
Barcelona	B	Ourense	OU
Burgos	BU	Palencia	P
Cáceres	CC	Las Palmas	GC
Cádiz	CA	Pontevedra	PO
Cantabria	S	La Rioja	LO
Castellón	CS	Salamanca	SA
Ceuta	CE	Santa Cruz	
Ciudad Real	CR	de Tenerife	TF
Córdoba	CO	Segovia	SG
A Coruña	C	Sevilla	SE
Cuenca	CU	Soria	SO
Girona	GI	Tarragona	T
Granada	GR	Teruel	TE
Guadalajara	GU	Toledo	TO
Guipúzcoa	SS	Valencia	V
Huelva	H	Valladolid	VA
Huesca	HU	Vizcaya	BI
Illes Balears	IB	Zamora	ZA
Jaén	J	Zaragoza	Z
León	LE		

La llista de contrasenyes de les plaques substitueix la de l'article 233 del Codi de la Circulació aprovat pel Decret de 25 de setembre de 1934, amb les modificacions dels reials decrets 567/1992, de 29 de maig (RLD

núm. 18, pàg. 296), pel qual es canvien les sigles dels permisos de circulació i de les plaques oficials de matrícula dels automòbils de la província de Girona, modificant l'article 233 del Codi de circulació, 1209/1997, de 18 de juliol (RLD núm. 29, pàg. 319), pel qual es modifiquen les sigles dels permisos de circulació i de les plaques oficials de matrícula dels vehicles de la província de les Illes Balears, i 1735/1998, de 31 de juliol (RLD núm. 31), pel qual es modifica l'article 233 del Codi de la Circulació, per canviar les sigles dels permisos de circulació i de les plaques oficials de matrícula dels vehicles de la província d'Ourense.

La Resolució de 28 de desembre de 1998 (BOE núm. 2, de 2 de gener de 1999), del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària del Ministeri d'Economia i Hisenda en la qual s'estableixen les instruccions per a la formalització del Document Únic Administratiu (DUA), recupera la imposició de «*el idioma español*», que a la *Crònica* del núm. 23, pàg. 243 i 244, havíem denunciat que imposava la Circular 8/1994, de 22 de desembre. Les circulars intermèdies amb la mateixa finalitat successivament derogades havien obviat aquesta imposició que ara es recupera:

Annex	cument haurà d'emplenar-se en l'idioma espanyol i anirà escrit a màquina o per procediment d'impressió electrònics.
Capítol 1r	
Instruccions Preliminars	
C) Forma de presentació. El do-	

Resolució de 4 de gener de 1999 (BOE núm. 13, del 15), de la Direcció de l'Oficina del Cens Electoral del Ministeri d'Economia i Hisenda, per la qual s'aprova el model de sol·licitud d'inscripció en el cens electoral dels ciutadans noruecs residents a Espanya referit a l'Ordre de 23 de desembre de 1998, per la qual es dicten normes i instruccions tècniques per a la formació del cens electoral d'estrangers residents a Espanya per a les eleccions municipals:

[...]

Aquesta Direcció en ús de les atribucions conferides a la disposició final primera de l'Ordre de 23 de desembre de 1998, d'acord amb la Junta Electoral Central, resol:

Primer. Aprovar el model de sol·licitud d'inscripció en el Cens Electoral dels ciutadans noruecs residents a Espanya per a les eleccions municipals (annex I), com també les instruccions per a emplenar-les (annex II).

Tant el model com les instruccions són bilingües castellà/noruec.

Ordre de 27 de gener de 1999 (BOE núm. 42, de 18 de febrer), del Ministeri de Foment, per la qual es publica la referència a la Norma UNE-TBR-21, continguda a la Reglamentació Tècnica Comuna CTR 21 per a equips terminals de telecomunicació, relativa als requisits de connexió per a la certificació paneuropea a efectes de connexió a xarxes telefòniques públiques amb commutació (RTPCs) analògiques de l'equip terminal (excloent-ne l'ET que suporta el servei de telefonia vocal) en els quals el direccionament de xarxa, si es proporciona, s'efectua mitjançant la senyalització multifreqüència per doble to (MFDT):

Article 2

Per a la comercialització dels equips terminals subjectes a la present disposició serà obligatori complir amb els requisits següents:

[...].

En el cas que aquests equips estiguin

destinats a ser connectats a la RTPC espanyola, els textos als quals es refereixen els apartats anteriors, <sic> hauran d'expressar-se en idioma castellà.

L'incompliment d'aquestes obligacions podrà donar lloc a l'aplicació del règim sancionador corresponent.

Ordre de 9 de febrer de 1999 (BOE núm. 37, del 12), del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, per la qual s'estableixen les bases reguladores i es convoquen ajudes i subvencions per a la realització de programes de cooperació i voluntariat socials amb càrrec a l'assignació tributària de l'Impost sobre la renda de les persones físiques:

ANNEX A

I. Programes subvencionables distribuïts per col·lectius i tipus de programes

[...]

8. Programes per a altres col·lectius en situació de desigualtat social

[...]

8.3. Programes per a migrants, sol·licitants d'asil, refugiats i desplaçats.

[...]

8.3.5. Programes per a la consolidació i ampliació de la xarxa d'informació, orientació i suport legal a persones immigrants. Els programes tenen com a objectiu afavorir l'equiparació de tracte i la millora de la seguretat jurídica de les persones immigrants, sollici-

tants d'asil, refugiats i desplaçats, a través d'una xarxa de punts d'informació, assessorament, suport legal, defensa jurídica i d'una xarxa de serveis de traducció i interpretació.

Prioritats:

[...].

Programes que es dirigeixin a facilitar la comunicació verbal o escrita d'aquests grups, mitjançant la traducció de documents, guies i textos, amb la finalitat d'assolir el millor exercici dels drets reconeguts en la normativa vigent.

Programes que garanteixin l'expressió en el propi idioma, mitjançant serveis d'interpretació davant les institucions públiques o privades amb les quals es relacionen.

Ordre de 10 de febrer de 1999 (BOE núm. 43, del 19), del Ministeri d'Economia i Hisenda, per la qual s'aproven els models de declaració d'alteracions cadastrals concernents a béns immobles. El text del preàmbul diu el següent:

[...]

Per altra banda, amb la finalitat de facilitar la utilització de les llengües oficials en el territori de les Comunitats Autònomes respectives, els impresos dels models normalitzats s'han redactat en castellà i en la llengua pròpia de cada Comunitat, de manera que els obligats tributaris puguin exercir lliurement el

seu dret a declarar en l'una o l'altra llengua.

[...]

Dos. A les Comunitats Autònomes on, a més del castellà, hi hagi una altra llengua oficial, els impresos de declaració es posaran a disposició dels interessats en les dues llengües oficials.

S'hi anuncia, doncs, que hi haurà models en les diferents llengües oficials, però al BOE només es publiquen en castellà.

Resolució de 19 de febrer de 1999 (BOE núm. 59, de 10 de març), del Consell Superior d'Esports del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es disposa la publicació de la modificació dels Estatuts de la «Real Federación Española de Tenis de Mesa»:

TÍTOL VII

Sistema d'integració de federacions d'àmbit autonòmic

Article 96

2. [...].

Les llicències expedides per les Federacions d'àmbit autonòmic que, d'a-

cord al previst en els paràgrafs anteriors, habilitin per a la participació en activitats o competicions esportives oficials d'àmbit estatal, consignaran les dades corresponents, almenys, en llengua espanyola oficial de l'Estat.

[...].

Ordre de 22 de febrer de 1999 (BOE núm. 47, del 24), sobre normes de funcionament i règim interior dels centres d'internament d'estrangers:

CAPÍTOL III

Organització interior dels Centres d'Internament d'Estrangers

Article 13. Serveis d'Assistència Social.

3. L'assistència social s'orientarà

fonamentalment a la solució dels problemes sorgits als estrangers ingressats i, si s'escau, a les seves famílies com a conseqüència de la situació d'ingrés, en especial els relacionats amb interpretació de llengües, relacions familiars amb l'exterior, o tramitació de documents.

CAPÍTOL IV

Ingrés en els centres

Article 20.

Els estrangers hauran de ser informats quan ingressin de la seva situació, i se'ls lliurarà un butlletí informatiu, redactat en el seu idioma o en el que sigui intel·ligible, si no entengués o parlés el castellà, amb informació dels seus drets i obligacions, de les normes de règim intern i de convivència, a les quals haurà d'ajustar la seva conducta, i dels mitjans per a formular peticions i queixes. De tot això, n'hauran d'acusar recepció.

Article 25.

Als estrangers ingressats se'ls assignarà dormitori, procurant, si aquests fossin col·lectius, acomodar-los amb altres estrangers d'igual nacionalitat o similar idioma o costums, si aquest fos el seu desig.

CAPÍTOL V

Estatut jurídic dels estrangers ingressats i règim interior dels Centres d'Internament d'Estrangers

Article 27. Estatut jurídic dels estrangers ingressats.

L'Ordre no concep en cap moment la possibilitat que un estranger hoste d'un d'aquests centres sàpiga la llengua oficial pròpia de l'indret, diferent del castellà. O per ventura allò que no concep és que la sàpiguen els funcionaris a cura dels quals hi ha el centre.

Reial decret 326/1999, de 26 de febrer (BOE núm. 50, de l'endemà; suplement núm. 6 en llengua catalana, de 23 de març), del Ministeri d'Economia i Hisenda, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents:

2. En particular, i en atenció a la seva situació, es garanteixen als estrangers ingressats els següents drets:

[...]

e) Ser assistits d'interpret si no comprenen o parlen el castellà, i de forma gratuïta, si estiguessin mancats de mitjans econòmics.

Article 33. Informació, peticions i queixes.

1. Quan els estrangers ingressin en el Centre d'Internament d'Estrangers, se'ls lliurarà el butlletí informatiu previst a l'article 20, que estarà redactat en aquells idiomes de grups significatius d'estrangers en els centres espanyols. Als estrangers que desconeguin els idiomes en els quals es trobi redactat el butlletí els en faran una traducció els empleats o altres estrangers ingressats que coneixin la llengua de l'interessat, i, si calgués, es demanarà la col·laboració dels serveis consulars de l'Estat al qual pertanyin. En tot cas, als qui no puguin entendre la informació proporcionada per escrit hom els la facilitarà per un altre mitjà adequat.

CAPÍTOL IV

Règim opcional per a contribuents residents d'altres estats membres de la Unió Europea

Annex

Reglament de l'Impost sobre la renda de no residents.

Article 10. Procediment.

Ordre de 26 de febrer de 1999 (BOE núm. 53, de 3 de març), del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per la qual s'estableixen les normes que regulen la pesca marítima de lleure:

Disposició addicional segona. Reconeixement de llicències.

D'acord amb els reials decrets de transferències en matèria de pesca en aigües interiors, marisqueig i aqüicultura, cada Comunitat Autònoma reconeixerà les llicències de pesca marítima de

2. [...]

Quan la documentació que s'aporti per justificar l'aplicació del règim o les circumstàncies personals o familiars que hagin de ser tingudes en compte estigui redactada en una llengua no oficial en el territori espanyol, s'ha de presentar amb la traducció corresponent.

lleure expedides per les altres Comunitats Autònomes. A aquests efectes les llicències es redactaran amb el text, almenys, en castellà. Les comunitats autònomes amb llengua cooficial pròpia podran expedir les llicències en castellà o en text bilingüe; en aquest cas el tipus de lletra serà d'igual rang.

Acord de 9 d'abril de 1999 (BOE núm. 102, del 29), de la Junta Electoral Central, pel qual s'aproven models d'actes a utilitzar per les juntes electorals provincials i les meses electorals a les eleccions al Parlament de les Illes Balears de 1999. Inclou models bilingües en català i castellà per aquest ordre.

Acord de 9 d'abril de 1999 (BOE núm. 103, del 30), de la Junta Electoral Central, pel qual s'aproven models d'actes a utilitzar per les juntes electorals provincials i les meses electorals a les eleccions al Consell General d'Aran de 1999. Com en ocasions anteriors, inclou models trilingües en aranès, català i castellà per aquest ordre. La denominació «Consejo General de Arán» surt en castellà en el títol de l'acord, però en els textos dels models surt «Conselh Generau d'Aran» en els textos en occità i «Consell General d'Aran», així en català, en els textos en català i en castellà.

Acord de 9 d'abril de 1999 (BOE núm. 103, de 30 d'abril), de la Junta Electoral Central, pel qual s'aproven models d'actes a utilitzar per les juntes electorals provincials i les meses electorals a les eleccions a juntes generals del Territori Històric de Biscaia de 1999. Inclou models bilingües en basc i en castellà.

Acord de 9 d'abril de 1999 (BOE núm. 103, de 30 d'abril), de la Junta Electoral Central, pel qual s'aproven models d'actes a utilitzar per les juntes electorals provincials i les meses electorals a les eleccions a juntes Generals del Territori Històric d'Àlaba de 1999. Inclou models bilingües en basc i en castellà.

Instrucció de 14 d'abril de 1999 (BOE núm. 103, del 30), de la Direcció General dels Registres i del Notariat del Ministeri de Justícia, sobre certificat de nacionalitat espanyola:

«Quart. El certificat podrà ser bilingüe a les Comunitats Autònomes amb idioma oficial propi, a més del castellà.»

Reial decret 605/1999, de 16 d'abril (BOE núm. 92, de l'endemà), del Ministeri de la Presidència, de regulació complementària dels processos electorals:

CAPÍTOL I

Mitjans materials

Article 4. Paperetes i sobres.

6. En aquelles Comunitats Autònomes que tinguin estatutàriament reconeguda la cooficialitat d'una llengua diferent al castellà, i en el cas concret de

Navarra a les seves zones bascoparlants establertes per la Llei Foral 18/1986, de 15 de desembre <RLD núm. 10, pàg. 198-204>, les paperetes i sobres per a tot tipus d'eleccions es confeccionaran amb caràcter bilingüe, amb les característiques i condicions d'impressió, <sic> assenyalades en els annexos 3 i 4.

Aquest Reial decret 605/1999 deroga el Reial decret 421/1991, de 5 d'abril, esmentat a la *Crònica* del núm. 17, pàg. 333.

Resolució de 22 d'abril de 1999 (BOE núm. 127, de 28 de maig), de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoquen les ajudes per al foment de la traducció i edició, en qualsevol llengua estrangera, d'obres literàries o científiques d'autors espanyols, corresponents a 1999:

1. Objecte i finalitat. Es convoca per a 1999 la concessió d'ajudes a editors amb la finalitat de promoure la difusió de la cultura espanyola mitjançant l'edició, en qualsevol llengua estrange-

ra, d'obres literàries o científiques d'autors espanyols, escrites originàriament i publicades en qualsevol de les llengües espanyoles.

Resolució de 6 de maig de 1999 (BOE núm. 135, de 7 de juny), de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es desenvolupa l'Ordre de 22 de juny de 1995 (BOE núm. 154, del 29), reguladora dels Premis Nacionals del Ministeri d'Educació i Cultura, per a la concessió del Premi Nacional a l'Obra d'un Traductor, corresponent a 1999:

Segon. Podran ser seleccionats els traductors espanyols, sigui quina sigui la llengua o llengües utilitzades en el desenvolupament de la seva tasca, que hagin dedicat especial atenció a la traducció d'obres estrangeres a qualsevol llengua espanyola.

[...]

Quart. 1. La decisió d'aquest Premi Nacional correspondrà a un Jurat, la composició del qual serà la següent:

[...].

Un membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

Un membre de la Reial Acadèmia Gallega.

Un membre de la Reial Acadèmia de la Llengua Basca.

Un membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

[...].

2. Els Vocals del Jurat seran designats per ordre del Ministre d'Educació i Cultura, a proposta del Director General del Llibre, Arxius i Biblioteques, tenint en consideració les propostes formulades per les entitats corresponents i els seus coneixements per a valorar i enjudiciar els traductors i les obres traduïdes en els diferents àmbits lingüístics espanyols.

Resolució de 6 de maig de 1999 (BOE núm. 135, de 7 de juny), de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques, per la qual es desplega l'Ordre de 22 de juny de 1995, reguladora dels Premis Nacionals del Ministeri d'Educació i Cultura, per a la concessió del Premi Nacional d'Història d'Espanya, corresponent a 1999:

Segon. Al Premi Nacional d'Història d'Espanya hi optaran les obres escrites en qualsevol llengua espanyola per autors espanyols i editades a Espanya, en

la seva primera edició, entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1998, que hagin complert els requisits legals establerts per a la seva difusió.

Acord de 13 de maig de 1999 (BOE núm. 123, de 24 de maig), de la Junta Electoral Central, pel qual s'aproven models d'actes a utilitzar per les juntes electorals provincials i les meses electorals a les eleccions a juntes generals del Territori Històric de Guipúscoa de 1999. Inclou models bil·l·lingües en basc i en castellà.

Acord de 13 de maig de 1999 (BOE núm. 123, del 24), de la Junta Electoral Central, pel qual s'aproven models d'actes a utilitzar per les juntes electorals provincials i les meses electorals a les eleccions a les Corts Valencianes de 1999. Documents bilingües en castellà i en català. Com en ocasions anteriors, aquests models, a diferència dels altres territoris esmentats, tenen el text castellà en el lloc preferent.

Territoris sense apartat propi en aquesta Crònica

Llei 11/1998, de 5 de desembre (BOE núm. 16, de 19 de gener de 1999), de la Comunitat Autònoma de Castella i Lleó, per a la defensa dels consumidors i usuaris de Castella i Lleó:

Capítol II
Drets dels consumidors i usuaris
Secció 3ª. Dret a la informació en
matèria de consum

Article 10.
2. Tota la informació legalment exigible figurarà almenys en llengua castellana.

Llei 8/1998, de 17 de desembre (BOA núm. 150, del 30; BOE núm. 23, de 27 de gener de 1999), de la Comunitat Autònoma d'Aragó, de carreteres d'Aragó:

Article 47. Senyalització orientativa i informativa.

En tot cas, i respectant la normativa bàsica internacional i nacional, la senya-

lització informativa serà bilingüe, atenció les llengües i modalitats lingüístiques d'Aragó com a integrants del seu patrimoni cultural i històric.

Aquesta Llei deroga la Llei 6/1993, de 5 d'abril (BOA núm. 42, del 16; BOE núm. 107, de 5 de maig), l'article 21 de la qual tenia la mateixa redacció que el transcrit.

Llei 1/1999, de 24 de febrer (BOA núm. 26, de 4 de març de 1999; BOE núm. 72, de 25 de març; al BOE figura una data de publicació al BOA equivocada), de la Comunitat Autònoma d'Aragó, de successions per causa de mort:

Article 67. Idioma dels pactes successoris.

Els pactes successoris podran redactar-se en qualsevol de les llengües o

modalitats lingüístiques d'Aragó que els contractants elegeixin. Si el Notari autoritzant no conegués la llengua o modalitat lingüística elegida, el pacte

s'atorgarà en presència i amb intervenció d'un intèrpret, no necessàriament oficial, designat pels atorgants i acceptat pel Notari, que haurà de signar el document.

Article 97. Idioma del testament.

1. Els testaments notariais podran redactar-se en qualsevol de les llengües o modalitats lingüístiques d'Aragó que els testadors elegeixin. Si l'autoritzant o, si s'escau, els testimonis o altres per-

sones intervinents en l'atorgament no coneguessin la llengua o modalitat lingüística elegida, el testament s'atorgarà en presència i amb intervenció d'un intèrpret, no necessàriament oficial, designat pels testadors i acceptat per l'autoritzant, qui haurà de signar el document.

2. Igualment, els testaments tancats i els hològrafs podran atorgar-se en qualsevol llengua o modalitat lingüística d'Aragó.

Llei 3/1999, de 10 de març (BOA núm. 36, del 29; BOE núm. 88, de 13 d'abril), de la Comunitat Autònoma d'Aragó, del patrimoni cultural aragonès.

La Llei finalitza amb certs mandats en el sentit d'elaborar una llei de llengües d'Aragó i de crear un Institut de la Cultura i del Patrimoni d'Aragó que integri en el seu si l'Institut Aragonès de l'Art i la Cultura Contemporanis.

L'articulat conté les previsions lingüístiques següents, entre les quals cal destacar la previsió que es promulgui una «lleï de llengües d'Aragó» que fa la disposició final segona:

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 2. Patrimoni cultural aragonès.

El patrimoni cultural aragonès està integrat per tots els béns materials i immaterials relacionats amb la història i la cultura d'Aragó que presentin interès antropològic, antròpic, històric, artístic, arquitectònic, mobiliari, arqueològic, paleontològic, etnològic, científic, lingüístic, documental, cinematogràfic, bibliogràfic o tècnic, hagin estat o no descoberts i tant si es troben a la superfície com en el subsòl o sota la superfície de les aigües.

Article 4. Llengües minoritàries.

L'aragonès i el català, llengües mi-

noritàries d'Aragó, en l'àmbit de les quals estan compreses les diverses modalitats lingüístiques, són una riquesa cultural pròpia i seran especialment protegides per l'Administració.

Disposició final segona. Llengües d'Aragó.

Una llei de llengües d'Aragó proporcionarà el marc jurídic específic per a regular la cooficialitat de l'aragonès i del català, llengües minoritàries d'Aragó, com també l'efectivitat dels drets de les respectives comunitats lingüístiques, tant pel que faci referència a l'ensenyament de i en la llengua pròpia, com a la plena normalització de l'ús d'aquestes dues llengües en els seus respectius territoris.

Llei 4/1999, de 15 de març (BOE núm. 85, de 9 d'abril), de patrimoni històric de Canàries:

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 2. Constitució del patrimoni històric de Canàries.

[...]

També formen part del patrimoni històric canari els béns immaterials de la cultura popular i tradicional i les particularitats lingüístiques de l'espanyol parlat a Canàries.

Llei 5/1999, de 24 de març (BOC, extraordinari, núm. 3, del 26; BOE núm. 110, de 8 de maig), de la Comunitat Autònoma de Cantàbria, d'ordenació de turisme de Cantàbria:

CAPÍTOL II

Oferta turística

Article 14. Nom i publicitat.

2. Els rètols, la documentació, publi-

cat, indicacions, llistes de preus o factures, hauran d'estar redactats en castellà, sense que això impedeixi l'ús simultani d'altres idiomes, o l'ús de qualsevol nom propi com a denominació.

Llei 7/1999, de 9 d'abril (BOA núm. 45, del 17; BOE núm. 108, de 6 de maig), de la comunitat autònoma d'Aragó, d'Administració local d'Aragó:

TÍTOL II

El municipi

CAPÍTOL III

Denominació, capitalitat i símbols dels municipis

Article 23. Denominació.

La denominació dels municipis serà en llengua castellana o en la tradicional de la seva toponímia. No obstant això, en aquelles zones del territori aragonès on estigui generalitzat l'ús d'una altra llengua o modalitat lingüística, el Govern d'Aragó autoritzarà, prèvia sollicitud fundada, també la utilització conjunta de la denominació en aquesta llengua.

TÍTOL V

Disposicions comunes a les entitats locals

CAPÍTOL V

Informació i participació ciutadanes

Article 153. Relacions amb els ciutadans

3. Les Corporacions locals en el territori de les quals estigui generalitzat o sigui predominant l'ús d'una llengua o modalitat lingüística pròpia, a més del castellà, podran regular i admetre també la seva utilització pels veïns en els escrits que els adrecin.

Resolució de 18 de gener de 1999 (BOE núm. 32, de 6 de febrer), de la Sotssecretaria del Ministeri d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen proves per a l'obtenció del certificat inicial, diploma bàsic i diploma superior d'espanyol com a llengua estrangera per a 1999:

Primer. Es convoquen les proves per a l'obtenció del certificat inicial, del diploma bàsic i del diploma superior d'espanyol com a llengua estrangera, que se celebrarà el mes de maig de 1999, en els països i ciutats que es detallen a l'annex I de la present Resolució.

Segon. Així mateix, es convoquen les proves per a l'obtenció del certificat inicial, del diploma bàsic i del diploma superior d'espanyol com a llengua estrangera, que se celebraran el mes de novembre de 1999, en els països i ciutats que es detallen a l'annex II de la present Resolució.

Ordre de 21 de gener de 1999 (BOE núm. 91, de 16 d'abril), del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoquen els XVII premis «Francisco Giner de los Ríos» a la millora de la qualitat educativa per a 1999:

4.3. Si els treballs estiguessin redactats en la llengua pròpia de la seva Comunitat Autònoma, pel fet de tenir aquesta cooficialitat de llengües, s'hi

haurà d'acompanyar una traducció en castellà avalada amb la conformitat de l'Administració educativa competent.

Ordre de 4 de març de 1999 (BOE núm. 58, del 9), del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual s'estableixen les bases reguladores per a la concessió de determinades ajudes per la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Educació i Cultura:

Tercer. Ajuts per a auxiliars de conversa estrangers a Espanya.

3.1. Objecte de les prestacions i ajuts. L'objecte d'aquestes prestacions és donar compliment als Convenis Bilaterals de Cooperació Educativa, Cultural, Científica i Tècnica entre Espanya i diferents països i, d'acord amb el principi de reciprocitat:

Fomentar el coneixement i la difusió de la llengua i cultura espanyoles, aco-

llint a Espanya els auxiliars de conversa estrangers de les diferents llengües corresponents als seus països d'origen.

Proporcionar, als centres educatius espanyols <sic> ajudants de pràctiques de conversa originaris dels països les llengües dels quals s'imparteixen en els esmentats centres.

Fer possible que, en virtut de la reciprocitat esmentada i com a contrapartida, d'altres tants auxiliars de conversa

espanyols, alhora que ensenyen la seva llengua d'origen en centres de secundària de diferents països, puguin perfeccionar el coneixement de l'idioma del país que l'acull <sic> en els mateixos termes que els auxiliars de conversa estrangers a Espanya.

3.2. Beneficiaris. Als efectes previstos en la present Ordre, poden percebre les prestacions i ajuts als quals es refereix el seu apartat 3.3 els auxiliars de conversa estrangers que exerceixen les seves funcions com a tals en Instituts d'Educació Secundària i Escoles Oficials d'Idiomes espanyols. Els auxiliars esmentats són seleccionats per a cada curs escolar per les autoritats educatives de llurs respectius països d'origen per complir els requisits previstos per a això als Convenis de referència i en la normativa de desenvolupament dels països esmentats, dins del programa

d'«Auxiliars de Conversa de Llengua Estrangera».

Quart. Ajudes per a estades i viatges educatius d'alumnes estrangers a Espanya.

4.1. Objecte de les prestacions i ajuts. La finalitat d'aquests ajuts és fomentar el coneixement de la llengua i cultura espanyoles per a alumnes estrangers mitjançant la realització a Espanya durant l'època estival d'activitats formatives que afavoreixin l'esmentat coneixement i completin llur formació acadèmica amb el coneixement de la realitat espanyola.

4.2. Beneficiaris. Grups d'alumnes estrangers especialment avantatjats en l'estudi de la llengua espanyola i d'instituts bilingües, i professors acompanyants.

Resolució de 8 d'abril de 1999 (BOE núm. 137, de 9 de juny), de la Secretaria d'Estat d'Educació, Universitats, Investigació i Desenvolupament del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoquen els premis «Miguel Hernández», edició 1999:

Apartat 8è.1.

Vuitè. El Jurat al qual es refereix l'apartat anterior efectuarà la selecció de les candidatures, valorant de manera prioritària els següents aspectes:

1. Experiències educatives:

[...].

Programes que inclouen l'ensenyament de les llengües espanyoles a persones adultes estrangeres amb escàs nivell educatiu i amb dificultats d'integració.

[...].

Resolució d'1 de juny de 1999 (BOE núm. 148, del 22), de la Universitat Oberta de Catalunya, per la qual s'ordena la publicació d'una modificació al pla d'estudis conduent a l'obtenció del títol de llicenciat en dret. Preveu la matèria optativa «Dret lingüístic i llenguatge jurídic».

Etiquetatge

En aquest àmbit continuen les imposicions del castellà sota sanció i amb caràcter bàsic:

Ordre de 9 de febrer de 1999 (BOE núm. 40, del 16), del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per la qual s'estableix el model de document al qual es refereix el punt 4 de l'art. 8 del Reial decret 557/1998, de 2 d'abril (publicat al BOE núm. 89, de 14 d'abril de 1998, i pel qual s'estableixen els principis relatius a l'organització dels controls oficials en l'àmbit de l'alimentació animal), i determinades normes relatives als controls dels aliments per a animals procedents de països tercers en el moment de la seva entrada a Espanya:

Article 2. Document acreditatiu dels controls realitzats.

2. L'esmentat document estarà redactat en la llengua espanyola oficial de l'Estat, i pot ser traduït a una de les

llengües oficials de l'Estat membre de destinació si així ho sol·licités a l'interessat l'autoritat competent d'aquest Estat membre.

Segons la disposició addicional única de l'Ordre, es tracta d'una norma dictada d'acord amb una competència exclusiva de l'Estat.

Reial decret 218/1999, de 5 de febrer (BOE núm. 47, del 24; suplement núm. 6 en llengua catalana, de 23 de març), del Ministeri de la Presidència, pel qual s'estableixen les condicions sanitàries de producció i comercialització amb països tercers de carns fresques, productes carnis i altres productes d'origen animal:

CAPÍTOL II

Importacions

Article 10. Documentació i control en destinació.

1. La carn fresca, els productes carnis i els altres productes d'origen animal procedents de països tercers han d'anar acompanyats, amb independència de les certificacions en matèria de sanitat animal que disposa la normativa

específica, dels certificats d'inspecció veterinària corresponents que portin les indicacions que preveuen els models que consten com a annexos III, IV, V i VI d'aquest Reial decret, en l'exemplar original.

Cadascun d'aquests certificats haurà d'estar redactat en un sol full, almenys en llengua castellana i tindrà un únic destinatari.

Aquesta imposició del castellà, com tot el Reial decret, es tracta, segons la disposició addicional única, d'una norma dictada en virtut d'una competència «exclusiva i plena» de l'Estat. Així mateix aquest Reial decret deroga el 1728/1987, de 23 de desembre, que vam esmentar a la RLD núm. 30, pàg. 255.

Reial decret 770/1999, de 7 de maig (BOE núm. 118, del 18; suplement núm. 9 en llengua catalana, del 31), del Ministeri de la Presidència, pel qual s'aprova la Reglamentació tecnicosanitària per a l'elaboració, la circulació i el comerç de detergents i netejadors:

Títol IV

Envasament i etiquetatge

Article 11. Etiquetatge.

En l'etiquetatge dels productes regulats per aquesta Reglamentació s'han de fer constar, com a mínim, en la llengua espanyola oficial de l'Estat, les dades següents:

1. Els productes que no estiguin classificats com a substàncies o preparats perillous han d'indicar:

a) La denominació o el nom comercial del preparat i l'ús a què es destina.

b) La quantitat nominal (massa nominal o volum nominal), del contingut, o nombre d'unitats, si s'escau.

c) El nom i l'adreça completa del responsable de la comercialització, establert dins la Unió Europea, ja sigui el fabricant, l'envasador, l'importador o el distribuïdor.

Així mateix, s'ha d'indicar el lloc de procedència o d'origen en cas que la seva omissió pugui induir a error el consumidor sobre l'autèntic origen o procedència del producte. Els productes importats procedents de països tercers que no pertanyin a l'Organització Mundial del Comerç han d'indicar en l'etiquetatge, en tot cas, el país d'origen.

d) Incompatibilitats amb algun material, en cas que n'hi hagi, dins dels usos als quals està destinat.

e) Tots els productes d'aquesta Reglamentació han de portar la llegenda següent:

«Manténgase fuera del alcance de los niños.»

Així mateix, els productes susceptibles de ser ingerits han de portar, a més, la llegenda següent:

«No ingerir.»

f) Components: els detergents i els productes de neteja han d'indicar el contingut dels components esmentats a l'annex II d'aquesta Reglamentació sempre que hi siguin presents en una concentració superior al 0,2 per 100.

Els productes per a ús exclusivament professional no han de complir forçosament aquest requisit si es proporciona la informació corresponent mitjançant fitxes de dades tècniques o de dades de seguretat, o mitjançant un altre sistema similar apropiat.

g) Informació en cas d'accidents: la llegenda *«En caso de accidente consultar al Servicio Médico de Información Toxicológica, teléfono ...»*, indicant-hi el número de telèfon d'aquest Servei.

Aquesta dada s'ha d'incloure una ve-

gada emplenat correctament el requerit en l'article 4, apartat 2.

b) Codi d'envasament: els fabricants han de codificar els envasos de manera que puguin identificar la data d'envasament.

i) Instruccions per a l'ús: s'han de fer constar les instruccions i la dosi per a un ús adequat del producte, en els casos en què la seva omisió pugui causar una utilització incorrecta.

En el cas de detergents destinats a l'ús domèstic per rentar roba en màquines automàtiques, s'hi han d'indicar les quantitats recomanades i/o les instruccions de dosificació, expressades en mil·lilitres o grams, així com l'equivalència amb el dosificador si n'hi ha, adequades a una càrrega normal de rentadora i segons diverses classes, especificades, de duresa d'aigua i un o dos programes de rentatge.

TÍTOL VI

Comerç exterior

Article 13. Exportació.

Els productes subjectes a aquesta Reglamentació destinats a ser venuts a països tercers que no compleixin les condicions tecnicosanitàries que exigeix la Reglamentació han d'estar etiquetats de manera que s'identifiquin inequívocament com a productes d'exportació, per tal d'evitar-ne el consum en el mercat nacional. Per a això, els envasos han de portar en un lloc destacat un rombe de color vermell, sobre un fons d'un color diferent, les dimensions del qual han de ser de 15 x 25 mil·límetres com a mínim.

En cas que els envasos estiguin etiquetats en un idioma diferent de la llen-

gua oficial de l'Estat, no cal que portin el rombe.

Article 14. Importació.

Els productes d'importació compresos en aquesta Reglamentació tecnicosanitària han de complir les disposicions aprovades en aquest Reial decret. No obstant això, els productes legalment i lleialment comercialitzats en altres estats membres de l'Unió Europea i dels signants de l'Acord de l'Espai Econòmic Europeu, encara que no compleixin el que disposa aquesta Reglamentació, es poden comercialitzar lliurement en el territori espanyol sempre que mantinguin una informació, en l'etiquetatge, equivalent a la requerida en els articles 10 i 11 i presentin nivells similars de seguretat per als consumidors. Aquesta informació ha de figurar, almenys, en la llengua espanyola oficial de l'Estat.

TÍTOL VIII

Competències i règim sancionador

Article 17. Règim sancionador.

Les infraccions al que disposa aquesta Reglamentació se sancionen d'acord amb el que preveuen la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, i altres disposicions que siguin aplicables.

Disposició addicional única. Títol competencial.

Aquest Reial decret té la condició de norma bàsica en el sentit que preveu l'article 149.1.10^a, 16^a i 23^a de la Constitució i d'acord amb l'article 40, apartats 2 i 4, de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i els articles 3.3 i 9.1 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria.

Aquesta disposició deroga el Reial decret 2816/1983, de 13 d'octubre (BOE 270, d'11 de novembre), pel qual s'aprova la reglamentació tecnico-sanitària per a l'elaboració, circulació i comerç de detergents (detergents sintètics i sabons de rentar), que d'una manera anàloga al Reial decret que el substituïeu imposava el castellà i contenia una altra regulació lingüística:

TÍTOL IV

Envasat, etiquetatge i retolació

Art. 10. Etiquetatge. En l'etiquetatge dels productes regulats per aques-

ta Reglamentació s'hi han de fer constatar les dades següents, necessàriament en la llengua espanyola oficial de l'Estat. [...]

És un article correlatiu amb l'11, transcrit, del Reial decret 770/1999 derogador d'aquest. Així mateix, l'article 13 del Reial decret derogat fa la mateixa previsió lingüística que l'article 13, transcrit, del Reial decret derogador.

Reial decret 769/1999, de 7 de maig (BOE núm. 129, del 31; suplement núm. 10 en llengua catalana, de 25 de juny), del Ministeri d'Indústria i Energia, pel qual es dicten les disposicions d'aplicació de la Directiva del Parlament Europeu i del Consell 97/23/CE, relativa als equips de pressió, i es modifica el Reial decret 1244/1979, de 4 d'abril, que va aprovar el Reglament d'aparells de pressió:

Article 4. Lliure circulació.

2. En la mesura que sigui necessari per a l'ús segur i correcte dels equips de pressió i dels conjunts, es pot exigir que la informació recollida als apartats 3.3 i 3.4 de l'annex I es proporcioni *en espanyol* <la cursiva és nostra> o en la llengua oficial de l'Estat membre on l'equip esmentat es posi a disposició de l'usuari final.

l'article 15, s'ha de proporcionar la informació següent:

a) Per a tots els equips de pressió:

Nom, cognoms i adreça, i altres senyals d'identificació del fabricant i, si s'escau, del seu representant establert a la Comunitat.

Any de fabricació.

Identificació de l'equip de pressió, com ara el tipus, la identificació de la sèrie o del lot i el número de fabricació.

Límits essencials màxims i mínims admissibles.

b) Segons el tipus d'equip de pressió, la informació complementària necessària per a la seguretat de la instal·lació, el funcionament o l'ús i, quan

ANNEX I

REQUISITS ESSENCIALS DE SEGURETAT

3. Fabricació

3.3. Marques i etiquetatge:

A més de la marca «CE», que preveu

escaigui, també per al manteniment i la inspecció periòdica, com ara:

El volum *v* de l'equip de pressió, expressat en litres (l).

El diàmetre nominal de les canonades (DN).

La pressió de prova (*p_T*) aplicada, expressada en bar, i la data.

La pressió de ruptura de l'òrgan dispositiu de seguretat, expressada en bar.

La potència de l'equip de pressió, expressada en kW.

La tensió d'alimentació, expressada en volts (*v*).

L'ús previst.

El grau d'ompliment, expressat en kg/l.

La massa màxima d'ompliment, expressada en kg.

La massa tarada, expressada en kg.
El grup de productes.

c) Quan sigui procedent, les advertències fixades en l'equip de pressió han de cridar l'atenció sobre els errors d'utilització demostrats per l'experiència.

La marca «CE» i la informació requerida han de figurar en l'equip de pressió o en una placa de timbre fixada sòlidament, excepte en els casos següents:

Quan sigui procedent, es pot utilitzar un document adequat per evitar la repetició de la marca en elements individuals com components de canonades, destinats al mateix conjunt. S'ha d'aplicar el mateix a la marca «CE» i a altres marques i etiquetades previstos en aquest annex.

Quan l'equip de pressió sigui massa petit, tal com passa amb els accessoris, per exemple, la informació a què es refereix el paràgraf *b)* pot figurar en una etiqueta adherida a l'equip de pressió.

Es poden utilitzar etiquetes o qualsevol altre mitjà adequat per indicar la massa d'ompliment i les advertències a què es refereix el paràgraf *c)*, sempre que continuïn sent llegibles durant el període de temps adequat.

3.4. Instruccions de funcionament:

a) Quan es comercialitzi un equip de pressió, s'hi han d'adjuntar, en la mesura que calgui, instruccions destinades a l'usuari que continguin tota la informació útil per a la seguretat referent a:

El muntatge, inclosa la unió dels diferents equips de pressió.

La posada en servei.

La utilització.

El manteniment, inclosos els controls per l'usuari.

b) Les instruccions han de recollir la informació indicada a l'equip de pressió en aplicació de l'apartat 3.3, excepte la identificació de la sèrie, i s'hi ha d'adjuntar, si s'escau, la documentació tècnica i els plànols i els esquemes necessaris per a la seva comprensió correcta.

c) Si s'escau, les instruccions també han de fer notar els perills d'una utilització errònia d'acord amb l'apartat 1.3 i les característiques especials del disseny d'acord amb l'apartat 2.2.3.

La Directiva 23/1997, de 29 de maig (DOCE núm. 181, de 9 de juliol), del Parlament Europeu i del Consell, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre equips de pressió, transposada per aquest Reial decret llei, fa les previsions lingüístiques següents:

Article 4. Lliure circulació

2. En la mesura que calgui per a l'ús segur i correcte dels equips a presió i dels conjunts, els estats membres podran exigir que la informació recollida en els punts 3.3 i 3.4 de l'annex I es faciliti en la llengua/les llengües oficial(s) de la Comunitat, que podrà determinar d'acord amb el Tractat l'Estat membre on l'esmentat equip es posi a disposició de l'usuari final.

Article 10. Avaluació de la conformitat

4. Els documents i la correspondència relatius a l'avaluació de la conformitat es redactaran en la llengua o llengües oficials de la Comunitat que podrà determinar, d'acord amb el Tractat, l'Estat membre en el qual estigui establert l'organisme competent per a aplicar els procediments, o en una llengua acceptada per l'organisme esmentat.

La Directriu preveu, doncs, situacions de plurilingüisme, però sembla excloure de les seves previsions situacions en què, com en el cas espanyol, hi ha llengües oficials que no són «de la Comunitat» (és a dir, de la Comunitat Europea). En tot cas, l'Estat espanyol ignora el pluralisme lingüístic reconegut constitucionalment, i no només això, sinó que recupera la denominació preconstitucional «*en español*». Val a dir que el Reial decret 1244/1979, de 4 d'abril, substituït pel Reial decret 769/1999, no imposava el castellà enlloc.

Funció pública

Administració de l'Estat

Ordre de 30 de desembre de 1998 (BOE núm. 19, de 22 de gener de 1999), del Ministeri de l'Interior, per la qual es determinen les funcions dels membres del Cos Nacional de Policia en la situació de segona activitat.

Primer.

1. D'acord amb el que estableix el Reial decret 1556/1995, de 21 de setembre, de desenvolupament i aplicació de la Llei 26/1994, de 29 de setembre, per la qual es regula la situació de segona activitat en el Cos Nacional de Policia, els funcionaris d'aquest Cos que passin a aquesta situació podran exercir funcions instrumentals de gestió, assessorament i suport de l'activitat policial, d'acord amb la seva capacitat, formació, coneixements, experiència i les aptituds necessàries que per a cada funció específica s'hagin d'acreditar,

així com de l'Escala de pertinença.

2. Aquestes funcions es poden concretar en els següents tipus de feines o activitats:

a) Activitats docents en centres de formació policial, excepte les que es refereixin a matèries específicament policials per a les quals es requereix una directa interrelació amb el servei actiu; *interpretació d'idiomes* <subratllat nostre>; feines burocràtiques de caràcter informàtic; les pròpies del personal de la Banda Simfònica del Cos Nacional de Policia, i les corresponents a Secretaris d'expedients disciplinaris.

Reial decret llei 1/1999, de 8 de gener (BOE núm. 8, de l'endemà; suplement núm. 3 en llengua catalana, de 5 de febrer), sobre selecció de personal estatutari i provisió de places a les institucions sanitàries de la Seguretat Social:

CAPÍTOL III
Normes específiques

Secció 2ª Facultatius especialistes d'àrea

Article 30. Sistema de selecció.

Les proves selectives per a l'accés a la categoria de facultatius especialistes d'àrea s'han d'efectuar pel sistema de concurs oposició.

1. En la fase de concurs s'han de valorar els mèrits que determini el ba-

rem corresponent, que s'ha d'aprovar d'acord amb els criteris i apartats següents:

e) Amb caràcter addicional, i per a places d'institucions sanitàries ubicades en comunitats autònomes on hi hagi, a més de la llengua oficial de l'Estat, un altre idioma oficial, es pot reconèixer una puntuació en els termes que prevegin les disposicions aplicables, a aquells aspirants que n'acreditin el coneixement.

Segons la disposició final primera aquest precepte concret no té caràcter bàsic. El Reial decret llei deroga el Reial decret 118/1991, de 25 de gener, l'article 30.1.e del qual, que vam reproduir a la *Crònica* de la RLD núm. 17, pàg. 318, deia exactament el mateix que la disposició que ara reproduïm. Entenem que malgrat el caràcter bàsic de l'article 17 del Reial decret llei 1/1999, que no parla de la llengua en establir els requisits per ser admès als concursos per a la provisió de places en les institucions sanitàries de la Seguretat Social, res no impedeix que exigeixin el coneixement de la llengua oficial pròpia les convocatòries d'aquelles comunitats autònomes en què, com en el cas de Catalunya, la legislació estableix aquest requisit. El mateix podem dir pel que fa a la selecció, on el Reial decret llei deixa en mans de la institució o l'Administració convocant l'establiment dels requisits concrets.

Ordre de 8 de gener de 1999 (BOE núm. 13, del 15), del Ministeri d'Assumptes Exteriors, per la qual s'anuncia convocatòria per a la provisió, pel sistema de lliure designació, de llocs de treball en el Ministeri esmentat. Es requereix el coneixement del català per a una plaça a Andorra.

Resolució de 24 de març de 1999 (BOE núm. 81, de 5 d'abril), de la Subsecretaria del Ministeri de Defensa, per la qual es convoquen proves selectives per a l'ingrés en el centre docent militar de formació de grau bàsic per al cos general de les armes i cos d'especialistes de l'Exèrcit de Terra:

7. Desenvolupament de les proves selectives

7.1. Les proves consistiran en la contestació de preguntes concretes, per escrit, sobre les matèries i temps que s'indiquen, en el següent ordre:

Segona prova:

a) Exercici de llengua espanyola: Cinquanta preguntes.

c) Exercici d'idioma (anglès o francès): Cinquanta preguntes.

Administració de justícia

Tres acords, l'un de 26 de gener de 1999 (BOE núm. 29, de 3 de febrer), l'altre de 8 de març de 1999 (BOE núm. 61, del 12) i el darrer de 26 de març de 1999 (BOE núm. 88, de 13 d'abril), de la Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial, resolen les sol·licituds sobre reconeixement del mèrit preferent del coneixement de l'idioma i del dret civil especial o foral propi de determinades comunitats autònomes. Com en els anteriors acords anàlegs comentats en la *Crònica* anterior, es continua distingint entre català i valencià.

Resolució de 15 de febrer de 1999 (BOE núm. 47, del 24), de la Secretaria d'Estat de Justícia del Ministeri de Justícia, per la qual es convoquen a concurs de trasllat places de nova creació entre oficials, auxiliars i agents de l'Administració de justícia, preveu el següent:

Tercera. Barems. La valoració de mèrits per a l'adjudicació dels llocs de treball es farà d'acord amb el barem establert per valorar l'antiguitat i el coneixement de la llengua oficial pròpia de les Comunitats Autònomes, en aquelles places per a les quals així s'estableixi.

2. Coneixement oral i escrit de la llengua oficial pròpia de les Comunitats Autònomes: A les places ubicades a les Comunitats Autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el coneixement oral i escrit d'aquesta, degudament acreditat per mitjà de certificació oficial de la Comunitat Autònoma o homologació del títol aportat i del nivell a què correspongui el títol, implica el reconei-

xement a aquests sols efectes de fins a sis punts, segons el nivell de coneixements acreditat en els termes de la disposició addicional segona del Reglament orgànic, aprovat per Reial decret 249/1996, de 16 de febrer <RLD núm. 26, pàg. 234-238>, en la forma següent:

2.1. A la zona bascofona i mixta, que determina l'article 5 de la Llei Foral 18/1986, de 15 de desembre, de la Comunitat Autònoma Foral de Navarra <RLD núm. 10, pàg. 199-200>.

D'acord amb el que estableix el Decret 224/1989, de 17 d'octubre <RLD núm. 14, pàg. 386-387>; com hem dit en *Cròniques* anteriors, en aquest mateix apartat, és curiós que es remeti a una

disposició derogada i no al vigent Decret 86/1997, de 15 d'abril, comentat a la *Crònica* del núm. 28, p. 374 a 376>, pel qual es regula la planificació de la normalització de l'ús de l'èuscar a les administracions públiques de la Comunitat Autònoma del País Basc («Butlletí Oficial del País Basc» del 27), i altres disposicions de desenvolupament derivades dels plans de normalització de l'èuscar que puguin dictar-se en l'àmbit de l'esmentada Comunitat Autònoma es tindran en compte els següents criteris:

- 1r. Perfil lingüístic 2: Dos punts.
- 2n. Perfil lingüístic 3: Quatre punts.
- 3r. Perfil lingüístic 4: Sis punts.

Ordre de 26 de febrer de 1999 (BOE núm. 68, de 20 de març), del Ministeri de Justícia, per la qual es convoquen places d'advocats fiscals substituïts corresponents a l'any judicial 1999-2000. La base 7.6 varia respecte a l'anterior de 3 de desembre de 1998, reproduïda en el número anterior. La de la convocatòria que comentem diu el següent:

Setena. Tindran preferència per a optar a aquestes places els qui hagin pertangut a la Carrera Fiscal o Judicial per un període no inferior a deu anys. L'ordre de selecció serà fixat pels mèrits de cada aspirant d'acord amb el barem següent, sempre que no concorrin

A la Comunitat Foral Navarra, en la qual no hi ha certificat oficial establert corresponent al perfil 2, s'haurà de superar un examen d'acreditació que a aquests efectes convoquin els òrgans competents en la matèria esmentada la qual cosa els atorgaria el certificat corresponent.

2.2. En l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

- 1r. Certificat de nivell B o títols homologats: Dos punts.
- 2n. Certificat de nivell C o títols homologats: Quatre punts.
- 3r. Certificat de nivell D o títols homologats: Sis punts.

altres circumstàncies que en comportin la manca d'idoneïtat:

7.6. A les Comunitats Autònomes amb Dret civil especial o llengua pròpia, l'acreditació de cada coneixement representarà 1,5 punts amb un màxim de tres punts en total.

Reial decret 668/1999, de 23 d'abril (BOE núm. 104, d'1 de maig), del Ministeri de la Presidència, pel qual es modifica el Reial decret 1616/1989, de 29 de desembre, pel qual s'estableix la quantia del complement de destinació dels funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia:

Article segon. Modificació de la disposició addicional novena del Reial decret 1616/1989, de 29 de desembre.

Es modifica la disposició addicional novena del Reial decret 1616/1989, de

29 de desembre, creada per Reial decret 1561/1992, de 18 de desembre <aquestes disposicions no feien referències lingüístiques>, que queda redactada de la forma següent:

2. El compliment dels programes exigeix l'establiment d'una sèrie d'objectius concrets, com ara sobrecàrregues de treball, disminució d'endarreriments, posada en marxa de projectes informàtics, *atenció al públic en les llengües pròpies de les Comunitats Autòno-*

mes <la cursiva és nostra>, com també altres que es puguin establir i que siguin necessaris per a la consecució d'aquells, que es podran concretar en la realització o no d'una jornada més llarga i que seran avaluats mensualment, trimestral o semestral.

Resolució de 20 de maig de 1999 (BOE núm. 139, d'11 de juny), de la Secretaria d'Estat de Justícia del Ministeri de Justícia, per la qual es convoquen a concurs de trasllats places d'agrupacions de secretaries de jutjats de pau de nova creació a Extremadura, Cantàbria i Navarra entre secretaris de pau a extingir de més de 7.000 habitants i oficials i agents de l'Administració de Justícia. La regulació és repetitiva respecte als altres tipus de convocatòries que anem reproduint:

Tercera. Barems.

2. Per a places de Secretaries de Pau de menys de 7.000 habitants: Només podran optar a aquestes places els funcionaris del Cos d'Oficials de l'Administració de Justícia, i s'hi han de tenir en compte les següents preferències:

[...]

Dins cadascuna de les preferències esmentades, la valoració de mèrits de l'antiguitat i el coneixement de la llengua oficial de la Comunitat Autònoma es farà en la forma següent:

b) Coneixement oral i escrit de la llengua oficial pròpia de les Comunitats Autònomes: A les places ubicades a les Comunitats Autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el coneixement oral i escrit d'aquesta degudament acreditat mitjançant certificació oficial de la Comunitat Autònoma, o homologació del títol aportat i del nivell al qual correspongui el títol, suposa el reconeixement a aquests efectes de fins a sis punts, segons el nivell de coneixement

acreditat en els termes de la disposició addicional segona del Reglament Orgànic aprovat per Reial decret 249/1996, de 16 de febrer, en la forma següent:

b.1) A la zona bascofona i mixta que determina l'article 5 de la Llei Foral 18/1986, de 15 de desembre, de la Comunitat Foral de Navarra:

D'acord amb el que disposa el Decret 224/1989, de 17 d'octubre, pel qual es regula la planificació de la normalització de l'ús de l'euscar en les Administracions Públiques de la Comunitat Autònoma del País Basc «Butlletí Oficial del País Basc, del 27», i altres disposicions de desenvolupament derivades dels plans de normalització de l'euscar que puguin dictar-se en l'àmbit de l'esmentada Comunitat Autònoma es tindran en compte els següents criteris:

1. Perfil lingüístic 2: Dos punts
2. Perfil lingüístic 3: Quatre punts
3. Perfil lingüístic 4: Sis punts

A la Comunitat Foral Navarra, on no hi ha establert certificat oficial corresponent al perfil 2, s'haurà de superar un

examen d'acreditació que als efectes convoquin els òrgans competents en aquesta matèria, la qual cosa els atorgaria el certificat corresponent.

b.2) Dins l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

Certificat de nivell B o títols homologats: Dos punts.

Certificat de nivell C o títols homologats: Quatre punts.

Certificat de nivell D o títols homologats: Sis punts.

3. Per a places d'Agent Judicial de Secretaries de Jutjats de Pau de més i menys de 7.000 habitants.

b) Coneixement oral i escrit de la llengua oficial pròpia de les Comunitats Autònomes: A les places ubicades a les Comunitats Autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el coneixement oral i escrit d'aquesta degudament acreditat mitjançant certificació oficial de la Comunitat Autònoma, o homologació del títol aportat i del nivell al qual correspongui el títol, suposa el reconeixement a aquests efectes de fins a sis punts, segons el nivell de coneixement acreditat en els termes de la disposició addicional segona del Reglament Orgànic aprovat per Reial decret 249/1996, de 16 de febrer, en la forma següent:

b.1) A la zona bascofona i mixta que determina l'article 5 de la Llei Fo-

ral 18/1986, de 15 de desembre <RLD núm. 10, pàg. 198-204>, de la Comunitat Foral de Navarra:

D'acord amb el que disposa el Decret 224/1989, de 17 d'octubre, pel qual es regula la planificació de la normalització de l'ús de l'euscar en les Administracions Públiques de la Comunitat Autònoma del País Basc («Butlletí Oficial del País Basc», del 27), i altres disposicions de desenvolupament derivades dels plans de normalització de l'euscar que puguin dictar-se en l'àmbit de l'esmentada Comunitat Autònoma es tindran en compte els següents criteris:

4. Perfil lingüístic 2: Dos punts

5. Perfil lingüístic 3: Quatre punts

6. Perfil lingüístic 4: Sis punts

A la Comunitat Foral Navarra, on no hi ha establert certificat oficial corresponent al perfil 2, s'haurà de superar un examen d'acreditació que als efectes convoquin els òrgans competents en aquesta matèria, la qual cosa els atorgaria el certificat corresponent.

b.2) Dins l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

1. Certificat de nivell B o títols homologats: Dos punts.

2. Certificat de nivell C o títols homologats: Quatre punts.

3. Certificat de nivell D o títols homologats: Sis punts.

No es fa cap previsió lingüística, a més d'altres convocatòries, en les següents:

Acord de 9 de març de 1999 (BOE núm. 70, del 23), del Ple del Consell General del Poder Judicial, pel qual s'anuncia concurs de mèrits per a la provisió de tres llocs de treball de subaltern, amb destinació a l'Escola Judicial, entre funcionaris del grup E de les administracions públiques.

Acord de 14 d'abril de 1999 (BOE núm. 101, del 28), del Ple del Consell General del Poder Judicial, pel qual s'anuncia concurs de mèrits per a la provisió d'un lloc de treball en els òrgans tècnics del Consell, entre funcionaris del grup B de les administracions públiques, destinat a «*San Sebastián*».

Administració local

Resolució de 23 d'abril de 1999 (BOE núm. 114, de 13 de maig), de la Direcció General de la Funció Pública del Ministeri d'Administracions Públiques, per la qual es dóna publicitat a les bases de concurs ordinari i convocatòries específiques per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal. Les previsions lingüístiques són anàlogues a les de la convocatòria anterior, de la Resolució de 21 d'abril de 1998 a què vam fer al·lusió a la RLD núm. 30, pàg. 264 a 266, tret de les petites modificacions següents:

— A la base 3a.2 hi apareix un «si s'escau» que no existia en el text anterior: «Els concursants a dos llocs o més presentaran sol·licitud i documentació acreditadora del coneixement de la llengua, si s'escau, i mèrits de determinació autonòmica a totes les Corporacions on sol·licitin llocs. [...]».

— Als «mèrits de determinació autonòmica en els llocs de la Comunitat Autònoma de *Baleares*» <la cursiva és nostra>, en què en el punt corresponent al coneixement de la llengua catalana (base 4ª.C.2.a, que respecte a la convocatòria anterior seria la base 4ª.C.2.1), figurava l'Institut Balear d'Administració Pública, per comptes de la Junta Avaluadora de Català, tal com hem anat recordant en les *Cròniques* successives.

Dues resolucions de la Secretaria d'Estat per a l'Administració Pública del Ministeri d'Administracions Públiques, l'una de 10 de desembre de 1998 (BOE núm. 298, del 14), per la qual es convoquen proves selectives per a l'accés a la subescala d'Intervenció-Tresoreria, categoria d'entrada, de l'Escala de Funcionaris d'Administració Local amb habilitació de caràcter estatal), i l'altra de 4 de juny de 1999 (BOE núm. 145, del 18), per la qual s'aproven les bases generals i el programa al qual s'hauran d'ajustar les convocatòries de proves selectives per a l'accés a la subescala d'Intervenció-Tresoreria, categoria d'entrada, de l'Escala de Funcionaris d'Administració Local amb habilitació de caràcter estatal. La regulació lingüística de totes dues és semblant a la de la convocatòria anterior de 30 de desembre

de 1997 (RLD núm. 30, pàg. 264). Les bases que afecten la llengua en la primera resolució esmentada són les 2.1.1, 2.1.2.a, 4.3.2 i 8.1.b. Reproduïm tot seguit, perquè consti algun petit canvi respecte a les anteriors, les bases que afecten la llengua en la segona Resolució de 4 de juny de 1999:

ANNEX I
Bases generals

Segona. Accés lliure. Proves selectives:

La fase d'oposició consistirà en la realització de tres exercicis obligatoris, que seran eliminatoris i, opcionalment, els qui superin l'esmentada fase podran realitzar una prova complementària per acreditar el coneixement d'altres llengües espanyoles, diferents del castellà, que tinguin caràcter oficial en alguna Comunitat Autònoma i/o d'idiomes estrangers.

[...].

Tercera. Promoció interna. Proves selectives:

a) La fase d'oposició consistirà en la realització de dos exercicis obligatoris que seran eliminatoris i, opcionalment, els qui superin l'esmentada fase, podran realitzar una prova complementària per acreditar el coneixement

d'altres llengües espanyoles, diferents del castellà, que tinguin caràcter oficial en alguna Comunitat Autònoma i/o d'idiomes estrangers.

[...].

Quarta. Prova complementària: La seva realització tindrà caràcter voluntari i consistirà a efectuar, per escrit, traduccions directes i inverses, sense diccionari, dels idiomes estrangers i/o llengües oficials de Comunitats Autònomes, escollits per l'aspirant en la seva sollicitud, fins a un màxim de tres.

Cinquena. Els exercicis obligatoris i eliminatoris de la fase d'oposició i la prova complementària es qualificaran de la forma següent:

[...].

La prova complementària es qualificarà de zero a un punt, per cada un dels idiomes i/o llengües, amb un màxim de tres punts.

[...].

En vist l'anterior Resolució esmentada de 30 de desembre de 1997, que també publica els temaris d'aquesta subescala, en els temaris publicats per la de 4 de juny de 1999 desapareix per primera vegada el tema referent als usos lingüístics que s'havia anat mantenint fins ara en aquesta subescala.

Administració de l'Estat

Del buidat de les convocatòries aparegudes durant aquest període es desprèn que valoren com a mèrit el coneixement de la llengua oficial pròpia el nombre següent de places convocades:

<i>Catalunya</i>	<i>Places</i>	<i>%</i>	<i>Anterior %</i>
Mèrit	114	11%	52%
No mèrit	881	89%	48%
Total places	995	100%	100%
<i>Resta Estat</i>			
Mèrit	160	19%	48%
No mèrit	676	81%	52%
Total places	836	100%	100%
<i>Total Estat</i>			
Mèrit	274	15%	50%
No mèrit	1.557	85%	50%
Total places	1.831	100%	100%

Tenint en compte que els percentatges de la columna de la dreta són els que vam recollir a la *Crònica* anterior, observem que durant aquest període hi ha hagut una caiguda notable del percentatge de places que valoren d'alguna manera el coneixement de les llengües oficials pròpies diferents del castellà, que s'havia incrementat en el període anterior. Les oscil·lacions confirmen que no hi ha cap criteri ni política coherent respecte a aquesta qüestió, a què cal afegir el fet que continua sense haver-hi cap plaça publicada que exigeixi el coneixement de la llengua pròpia diferent del castellà.

La valoració del coneixement de la llengua respectiva està concentrada en algunes convocatòries d'alguns ministeris. Els que han convocat places en què es valori com a mèrit el coneixement d'una llengua oficial diferent del castellà són els següents: Ministeri d'Economia i Hisenda, Educació i Cultura, Medi Ambient, Interior i Treball i Afers Socials. Destaquem-ne la Resolució de 30 de novembre de 1998 (BOE núm. 22, de 26 de gener de 1999) de l'Agència Estatal d'Administració Tributària del Ministeri d'Economia i Hisenda, per la qual es convoca concurs per a la provisió de llocs de treball del grup C (CA 9/98), ja que totes 65 places destinades a Catalunya i 69 a la resta de territoris amb llengua pròpia diferent del castellà valoren el coneixement d'aquesta. Destaquem també que algunes convocatòries fan referència, de manera correcta, a la «llengua oficial pròpia» a l'hora de preveure el mèrit per coneixement d'aquesta.

Altres convocatòries d'aquests ministeris i les de tota la resta ignoren

les llengües de destinació. Un cas especialment sorprenent és el de l'Ordre de 25 de febrer de 1999 (BOE núm. 56, de 6 de març) del Ministeri de Foment, per la qual es convoca concurs general (ref. FG2/99) per a la provisió de llocs vacants en el Departament, en què malgrat que a la base 2a.1.5 es preveu la valoració de coneixements de llengua pròpia, cap de les cinc places de Catalunya ni de les sis dels altres territoris amb llengua diferent del castellà no valora gens el coneixement de la llengua pròpia respectiva:

Segona.

1. Barem de valoració. Per a poder obtenir un lloc de treball en el present concurs s'haurà d'assolir la puntuació mínima que per a cada lloc es determina a l'annex I.

1.5. Mèrits específics: Es valoraran els mèrits específics adequats a les característiques i contingut de cada lloc

de treball descrits a l'annex I, fins a un màxim de vuit punts.

[...].

En relació amb els llocs ubicats a Comunitats Autònomes amb llengua oficial pròpia, es podrà valorar, a més dels mèrits al·ludits anteriorment, el coneixement d'aquesta, especialment quan les tasques del lloc en requereixin un domini.

L'Ordre de 6 de maig de 1999 (BOE núm. 120, del 20), del Ministeri de Medi Ambient, per la qual es convoca concurs, ref. 7M/99, per a la provisió de llocs de treball vacants a l'Institut Nacional de Meteorologia, per a funcionaris dels grups A i B, conté 4 places per a Catalunya i 6 per a altres territoris amb llengua pròpia diferents del castellà. Com en tants altres casos no es valora el coneixement de la llengua pròpia, però en aquest com també en altres casos hi ha places que valoren coneixements d'anglès i «d'altres idiomes» (p. e. veg. pàg. 19088-90).

Quant als procediments de selecció, en diverses convocatòries continuem trobant la previsió que anem reproduint en aquestes *Cròniques*: «En compliment del que disposa l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost <RLD núm. 5, pàg. 260>, el Ministeri d'Administracions Públiques, a través de l'Institut Nacional d'Administració Pública en col·laboració amb els centres de formació de funcionaris competents en cada cas, vetllarà per la formació dels aspirants seleccionats en el domini de la llengua oficial de les Comunitats Autònomes en les quals obtinguin destinació, una vegada nomenats funcionaris de carrera».

Ensenyament

Ordre de 26 d'abril de 1999 (BOE núm. 106, de 4 de maig), del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoca concurs oposició per a ingressar en el cos de mestres i procediment <sic> perquè els funcionaris de carrera del cos de mestres puguin adquirir noves especialitats. En vista la convocatòria anterior, de 4 d'abril de 1997 (RLD núm. 28, pàg. 357 a 359), la regulació de la prova de castellà hi és idèntica, però sortosament en desaparèix tota referència a les Illes Balears gràcies a la transferència de les competències en matèria d'ensenyament a favor del Govern d'aquestes. I amb aquesta desaparició s'eliminen els problemes que vam denunciar en comentar la convocatòria anterior:

BASES

II. Sistema de selecció

6. Prova de coneixement del castellà pels aspirants que no posseeixin la nacionalitat espanyola. Amb caràcter previ a la realització de les proves de la fase d'oposició, els aspirants que no posseeixin la nacionalitat espanyola hauran d'acreditar el coneixement del castellà mitjançant la realització d'una prova, en la qual es comprovarà que posseeixen un nivell adequat de comprensió i expressió oral i escrita en aquesta llengua.

El contingut de la prova d'acreditació del coneixement del castellà s'ajustarà al que disposa el Reial decret 826/1988, de 20 de juliol <RLD núm. 13, pàg. 232>, pel qual s'estableixen diplomes acreditatius del coneixement de l'espanyol com a llengua estrangera.

Aquesta prova es realitzarà en el lloc que determini la Direcció General de Personal i Serveis del Ministeri d'Educació i Cultura la segona quinzena del mes de juny.

El tribunal per a la realització d'aquesta prova estarà constituït per Professors d'espanyol per a estrangers de

l'Escola Oficial d'Idiomes.

La prova es qualificarà d'«apte» o «no apte», i cal obtenir la valoració d'«apte» per passar a realitzar les proves de la fase d'oposició.

Una vegada conclusa i qualificada la prova, s'exposaran en el lloc d'examen els resultats que s'hi han obtingut.

7. Queden eximits de realitzar aquesta prova els qui estiguin en possessió del Diploma Superior d'Espanyol com a Llengua Estrangera establert pel Reial decret 826/1988, de 20 de juliol, modificat i completat pel Reial decret 1/1992, de 10 de gener <RLD núm. 18, pàg. 279>, o del Certificat d'Aptitud d'Espanyol per a Estrangers obtingut a les Escoles Oficials d'Idiomes. El certificat corresponent serà aportat per l'aspirant en la documentació que acompanya la sol·licitud per prendre part en el concurs-oposició.

IV. Sol·licituds

12. Documentació:

12.2. De caràcter específic:

4. Pels aspirants exempts de la prova de coneixement del castellà, fo-

tocòpia compulsada del Diploma Superior d'Espanyol com a Llengua Estrangera establert pel Reial decret 826/1988, de 20 de juliol, modificat i completat pel Reial decret 1/1992, de 10 de gener <RLD núm. 18, pàg. 279>, o

del Certificat d'Aptitud d'Espanyol per a Estrangers expedit per les Escoles Oficials d'Idiomes o certificació acadèmica que acrediti haver realitzat tots els estudis per a l'obtenció dels esmentats diplomes.

Àmbit internacional

En aquest àmbit, ordenem els textos per ordre de publicació al BOE:

Conveni de 19 de novembre de 1997 (BOE núm. 18, de 21 de gener de 1999), del Ministeri d'Assumptes Exteriors, entre el Regne d'Espanya i la República Portuguesa relatiu a la cooperació judicial en matèria penal i civil, fet a Madrid el 19 de novembre de 1997:

[...],

Conscients que les comunicacions en l'idioma de cadascun dels dos Estats representa una contribució significativa, per a la simplificació de la cooperació entre ells;

[...]:

Article 1r

Les sol·licituds i documents relatius a l'auxili judicial internacional en matèria penal i civil, transmesos entre els Ministeris d'Assumptes Exteriors i de Justícia, com també entre autoritats judi-

cial, podran estar redactats en l'idioma de l'Estat requirint, renunciant ambdues parts a fer ús de les reserves que haguessin formulat a aquest respecte en els Tractats multilaterals en què siguin parts.

[...].

Fet a Madrid el 19 de novembre de 1997, en dos exemplars, en idioma espanyol i portuguès; són igualment autèntics els dos textos i se'n dona igualment fe.

[...].

Resolució d'11 de gener de 1999 (BOE núm. 19, del 22), de la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Assumptes Exteriors, sobre aplicació de l'article 32 del Decret 801/1972, relatiu a l'ordenació de l'activitat de l'Administració de l'Estat en matèria de tractats internacionals:

A. POLÍTIQS I DIPLOMÀTIQS

A.B. DRETS HUMANS

Conveni Marc per a la Protecció de les Minories Nacionals. Estrasburg, 1

de febrer de 1995. BOE número 20, de 23 de gener de 1998; número 37, de 12 de febrer de 1998, i número 39, de 4 de març de 1998 <RLD núm. 30, pàg. 275 a 288>.

Armènia. 20 de juliol de 1998. Ratificació, entrada en vigor 1 de novembre de 1998.

Eslovènia. 25 de març de 1998. Ratificació, entrada en vigor 1 de juliol de 1998, amb la declaració següent:

Considerant que el Conveni Marc per a la Protecció de les Minories Nacionals no conté una definició del concepte de minoria nacional, per la qual cosa correspon a cada Part Contractant determinar quins grups considerarà minories nacionals, el Govern de la República d'Eslovènia, d'acord amb la Constitució i amb la legislació interna de la República d'Eslovènia, declara que aquestes són les minories nacionals italiana i hongaresa autòctones. D'acord amb la Constitució i la legislació interna de la República d'Eslovènia, les disposicions del Conveni Marc seran també d'aplicació als membres de la comunitat romaní que viuen a la República d'Eslovènia.

Àustria. 31 de març de 1998. Ratificació, entrada en vigor 1 de juliol de 1998, amb les següents declaracions:

La República d'Àustria declara que, pel que hi respecta, s'entén que el terme «minories nacionals» a tenor del Conveni Marc per a la Protecció de les Minories Nacionals designa els grups compresos en l'àmbit d'aplicació de la

Instrument de ratificació de 15 de juny de 1983 (BOE núm. 31, de 5 de febrer de 1999), del Protocol relatiu a una esmena al Conveni sobre aviació civil internacional (art. 83 *bis*), fet a Montreal el 6 d'octubre de 1980. Ha entrat en vigor de forma general i per a Espanya el 20 de juny de 1997:

Llei sobre grups ètnics (*Volksgruppen-gesetz*, «Butlletí de legislació federal» número 396/1976) que viuen i han tingut tradicionalment la seva llar en parts del territori de la República d'Àustria i que estan formats per ciutadans austríacs de llengua materna diferent de l'alemanya i amb les seves pròpies cultures ètniques.

E. JURÍDICS

E.C. DRET CIVIL I INTERNACIONAL
PRIVAT

Conveni Europeu sobre el Valor Internacional de les Sentències Penals. Estrasburg, 28 de maig de 1970. BOE número 78, de 30 de març de 1996 <RLD núm. 26, pàg. 249 i 250>.

Lituània. 10 de juliol de 1995. Firma. 8 d'abril de 1998. Ratificació, entrada en vigor 9 de juliol de 1998, amb les següents reserves i declaracions:

Declaració:

D'acord amb l'apartat 2 de l'article 19 del Conveni, la República de Lituània declara que es reserva el dret a exigir que les sollicituds i documents annexos que li siguin presentats i no estiguin redactats en anglès, alemany, rus o lituà vagin acompanyats d'una traducció a una d'aquestes llengües.

PROTOCOL RELATIU A UNA ESMENA
AL CONVENI SOBRE AVIACIÓ CIVIL
INTERNACIONAL

Firmat a Montreal el 6 d'octubre de 1980

[...].

3. Resol que el Secretari general de l'Organització d'Aviació Civil Interna-

cional redacti un Protocol, en els idiomes espanyol, francès, anglès i rus amb igual autenticitat per a cada text [...].
[...].

Fet a Montreal el 6 d'octubre de 1980 en un document únic redactat en els idiomes espanyol, francès, anglès i rus, amb igual autenticitat per a cada text.

Instrument de ratificació de 20 de desembre de 1984 (BOE núm. 34, de 9 de febrer de 1999), del Protocol de Montreal número 4 que modifica el Conveni per a la unificació de certes regles relatives al transport aeri internacional firmat a Varsòvia el 12 d'octubre de 1929, modificat pel Protocol fet a la Haia el 28 de setembre de 1955, fet a Montreal el 25 de setembre de 1975. El present Protocol va entrar en vigor de forma general i per a Espanya el 14 de juny de 1998:

Protocol de Montreal número 4

Capítol III
Clàusules finals

Article xxv
[...].

Fet a Montreal el dia 25 del mes de setembre de l'any 1975, en quatre textos autèntics en espanyol, francès, anglès i rus. En cas de divergències, farà fe el text en idioma francès, en el qual va ser redactat el Conveni de Varsòvia el 12 d'octubre de 1929.

Instrument de ratificació de 13 de novembre de 1998 (BOE núm. 41, de 17 de febrer de 1999) per part d'Espanya del Tractat sobre el dret de marques i Reglament, fet a Ginebra el 27 d'octubre de 1994:

TRACTAT SOBRE EL DRET DE MARQUES
I REGLAMENT

Fets a Ginebra el 27 d'octubre de 1994

TRACTAT SOBRE EL DRET DE MARQUES

Article 3. Sol·licitud.

3. Idioma. Qualsevol Part Contractant podrà exigir que la sol·licitud es

presenti en l'idioma o en un dels idiomes admesos per l'oficina. Quan l'oficina admeti més d'un idioma, podrà exigir-se al sol·licitant que compleixi amb qualsevol altre requisit en matèria d'idioma aplicable respecte de l'oficina, a reserva que no podrà exigir que la sol·licitud estigui redactada en més d'un idioma.

Article 4. Representació; domicili legal.

4. Idioma. Qualsevol Part Contractant podrà exigir que el poder es presenti en l'idioma o en un dels idiomes admesos per l'oficina.

Article 5. Data de presentació.

1. Requisits permesos.

a) Amb subjecció al que disposa l'apartat b) i el paràgraf 2, una Part Contractant assignarà com a data de presentació de la sol·licitud la data en la qual l'oficina hagi rebut les següents indicacions i elements en l'idioma previst en l'article 3.3:

[...]

b) Qualsevol Part Contractant podrà assignar com a data de presentació de la sol·licitud la data en la qual l'oficina rebí només algunes, en lloc de totes, les indicacions i elements esmentats a l'apartat a), o els rebí en un idioma diferent de l'exigut en virtut de l'article 3.3.

Article 10. Canvis als noms o a les adreces.

1. Canvis al nom o a les adreces del titular.

c) Qualsevol Part Contractant podrà exigir que la petició es formuli en l'idioma o en un dels idiomes admesos per l'oficina.

Article 11. Canvi en la titularitat.

2. Idioma; traducció.

a) Tota Part Contractant podrà exigir que la petició, el certificat de transferència o el document de transferència referits en el paràgraf 1 es presentin en l'idioma o en un dels idiomes admesos per l'oficina.

b) Tota Part Contractant podrà exigir que, si els documents referits en el paràgraf 1.b).i) i ii), c) i e) no figuren en l'idioma o en un dels idiomes admesos per l'oficina, la petició s'acompanyi d'una traducció o d'una traducció certificada del document exigut en l'idioma o en un dels idiomes admesos per l'oficina.

Article 12. Correcció d'un error.

1. Correcció d'un error respecte d'un registre:

c) Tota Part Contractant podrà exigir que la petició es formuli en l'idioma o en un dels idiomes admesos per l'oficina.

Article 13. Durada i renovació del registre.

[...]

3. Idioma. Tota Part Contractant podrà exigir que la sol·licitud de renovació es formuli en l'idioma o en un dels idiomes admesos per l'oficina.

Article 24. Idiomes del Tractat; firma.

1. Textos originals; textos oficials.

a) El present Tractat es firmarà en un sol exemplar original en espanyol, àrab, xinès, francès, anglès i rus, i tots els textos es consideren igualment autèntics.

b) A petició d'una Part Contractant, el Director General establirà un text oficial en un idioma no esmentat a l'apartat a) que sigui idioma oficial d'aquesta Part Contractant, prèvia consulta amb l'esmentada Part contractant i amb qualsevol altra Part Contractant interessada.

REGLAMENT DEL TRACTAT
SOBRE EL DRET DE MARQUES

Regla 3. Detalls relatius a la sollicitud.

4. Transliteració de la marca. A les finalitats del que disposa l'article 3.1.a).xiii), quan la marca sigui composta o contingui elements en una grafia diferent de la utilitzada per l'oficina o nombres expressats en xifres diferents de les utilitzades per l'oficina, es podrà exigir una transliteració de tal element a la grafia i numeració utilitzades per l'oficina.

5. Traducció de la marca. A les finalitats del que disposa l'article 3.1.a).xiv), quan la marca consisteixi o contingui una paraula o paraules en un idioma diferent de l'idioma o d'un dels

idiomes admesos per l'oficina, es podrà exigir una traducció d'aquesta paraula o paraules a aquest idioma o a un d'aquests idiomes.

Formulari núm. 1, pàgina 6
[...]

9. Transliteració de la marca
La marca o part de la marca ha estat transliterada en la forma següent:

Traducció de la marca
La marca o part de la marca ha estat traduïda en la següent forma:
[...]
Formulari núm. 1, pàgina 7
[...]

13. Requisits relatius als idiomes
Marqueu aquest requadre si s'adjunta un annex per satisfer qualsevol requisit lingüístic aplicable respecte de l'oficina.

Esmenes (BOE núm. 50, de 27 de febrer de 1999) al Conveni internacional sobre normes de formació, titulació i guàrdia per a la gent de mar, 1978, esmenat (publicat al BOE de 7 de novembre de 1984) Resolució msc.66(68), aprovada el 4 de juny de 1997. Esmenes al Codi de formació, titulació i guàrdia per a la gent de mar (codi de formació), Resolució msc.67(68), aprovada el 4 de juny de 1997:

ANNEX

Esmenes al Codi de Formació, Titulació i Guàrdia per a la Gent de Mar (Codi de Formació)

[...]

Quadre A-v/2

Especificació de les normes mínimes de competència en gestió d'emergències i comportament humà

Columna 1

Competència

Establir i mantenir comunicacions eficaces.

Columna 2

Coneixements, comprensió i aptitud
[...]

Aptitud per a facilitar l'oportuna informació als passatgers i a la resta del personal en situacions d'emergència, mantenir-los informats de la situació general i comunicar-los qualsevol mesura que s'espera d'ells, tenint en compte que:

1. L'idioma o els idiomes dels passatgers i de la resta del personal de les principals nacionalitats que viatgen en la ruta de què es tracta.

3. Els idiomes en els quals podran difondre's els avisos d'emergència durant una emergència o exercici, per a donar les orientacions essencials als passatgers i facilitar als membres de la tripulació la tasca de donar assistència als passatgers.

3. S'afegeix la nova secció A-V/3 següent després de la secció A-V/2:

«Secció A-V/3

Requisits mínims de formació i competència per als capitans, oficials, mariners i resta de personal dels bucs de passatge que no siguin de transbordament rodat

3. La formació addicional sobre seguretat prescrita en el paràgraf 6 de la regla V/3 capacitarà, com a mínim, per al següent:

Comunicacions.

1. Aptitud per a comunicar-se amb els passatgers en una emergència, tenint en compte que:

1.1. L'idioma o els idiomes dels passatgers de les principals nacionalitats

que viatgen en la ruta de què es tracta,

1.2. La probabilitat que l'aptitud per a utilitzar un vocabulari anglès elemental i impartir instruccions bàsiques representi un mitjà de comunicació amb el passatger que requereixi assistència, independentment que aquest i el tripulant tinguin un idioma comú,

1.3. La possibilitat que calgui comunicar-se durant una emergència mitjançant, per exemple, gestos, senyals amb la mà, o indicant als passatgers on es troben les instruccions, els llocs de reunió, els dispositius de salvament o les vies d'evacuació, quan la comunicació verbal resulti difícil,

1.4. La mesura en la qual s'han facilitat als passatgers instruccions completes de seguretat, en l'idioma o idiomes que parlïn, i

1.5. Els idiomes en els quals podran difondre's els avisos d'emergència durant una emergència o exercici per a donar les orientacions essencials als passatgers i facilitar als membres de la tripulació la tasca de donar assistència als passatgers.

[...]

Tractat general de 16 de març de 1998 (BOE núm. 56, de 6 de març de 1999), del Ministeri d'Assumptes Exteriors, de cooperació i amistat entre el Regne d'Espanya i la República de Bolívia, fet *ad referendum* a La Paz. Data d'entrada en vigor: 25 de febrer de 1999:

CAPÍTOL IV
Cooperació per al desenvolupament

Article 9.

Ambdues parts coincideixen a ressaltar com a camps prioritaris per a la seva cooperació en aquest capítol, els següents:

e) L'estudi i difusió de la llengua espanyola, mitjançant mecanismes d'informació, accions acadèmiques i literàries, participació en els mitjans de comunicació i altres activitats conjuntes, tant en els seus respectius països com en tercers.

Resolució de 5 d'abril de 1999 (BOE núm. 108, de 6 de maig), de la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Afers Exteriors, per la qual es fan públics els textos refosos del Conveni per a la protecció dels drets i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre de 1950; el protocol addicional al Conveni, fet a París el 20 de març de 1952, i el protocol número 6, relatiu a l'abolició de la pena de mort, fet a Estrasburg el 28 d'abril de 1983:

CONVENI PER A LA PROTECCIÓ
DELS DRETS HUMANS I DE LES
LLIBERTATS FONAMENTALS

TÍTOL I
Drets i llibertats

Article 5. Dret a la llibertat i a la seguretat.

2. Tota persona detinguda preventivament ha de ser informada, en el més breu termini i en una llengua que comprengui, dels motius de la seva detenció i de qualsevol acusació formulada contra ella.

Article 6. Dret a un procés equitatiu.

3. Tot acusat té, com a mínim, els següents drets:

a) A ser informat en el més breu termini, en una llengua que comprengui i detalladament, de la naturalesa i de la causa de l'acusació formulada contra ell.

e) A ser assistit gratuïtament d'un intèrpret, si no comprèn o no parla la llengua utilitzada a l'audiència.

Article 14. Prohibició de discriminació.

El gaudi dels drets i llibertats reconeguts en el present Conveni ha de ser assegurat sense distinció de cap mena, especialment per raons de sexe, raça, color, llengua, religió, opinions polítiques o altres, origen nacional o social, pertinença a una minoria nacional, fortuna, naixement o qualsevol altra situació.

Instrument de ratificació de 23 de desembre de 1998 (BOE núm. 109, de 7 de maig) per part d'Espanya del Tractat d'Amsterdam pel qual es modifiquen el Tractat de la Unió Europea, els tractats constitutius de les comunitats europees i determinats actes connexos, signat a Amsterdam el 2 d'octubre de 1997:

TRACTAT D'AMSTERDAM PEL QUAL ES
MODIFIQUEN EL TRACTAT DE LA UNIÓ
EUROPEA, ELS TRACTATS CONSTITUTIUS
DE LES COMUNITATS EUROPEES I DETER-
MINATS ACTES CONNEXOS

PRIMERA PART
Modificacions substantives

Article 1

El Tractat de la Unió Europea queda modificat d'acord amb el que disposa el present article.

16. A l'article S s'afegeix un paràgraf nou que dirà així:

«En virtut del Tractat d'Adhesió de

1994, són igualment autèntiques les versions del present Tractat en llengües finesa i sueca.»

Article 2

El Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea quedarà modificat d'acord amb el que disposa el present article.

11. A l'article 8.D s'afegeix el següent paràgraf:

«Tot ciutadà de la Unió podrà dirigir-se per escrit a qualsevol de les institucions o organismes previstos en el present article o a l'article 4 en una de les llengües esmentades a l'article 248 i rebre una contestació en aquella mateixa llengua.»

SEGONA PART

Simplificació

Article 6

El Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, inclosos els seus annexos i els seus protocols, queda modificat d'acord amb el que disposa el present article, amb la finalitat de suprimir disposicions caducades d'aquest Tractat i adaptar en conseqüència el text d'algunes de les seves disposicions.

I. Text dels articles del Tractat.

81. A l'article 248 s'afegeix un nou paràgraf que dirà així:

«En virtut dels Tractats d'adhesió són igualment autèntiques les versions del present Tractat en llengües danesa, espanyola, finesa, grega, anglesa, irlandesa, portuguesa i sueca.»

Article 8

El Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, inclo-

sos els seus annexos i protocols, queda modificat d'acord amb el que disposa el present article, amb la finalitat de suprimir disposicions caducades d'aquest Tractat i adaptar en conseqüència el text d'algunes de les seves disposicions.

18. A l'article 225 s'afegeix el nou paràgraf següent:

«En virtut dels Tractats d'adhesió són igualment autèntiques les versions del present Tractat en llengües danesa, espanyola, finesa, grega, anglesa, irlandesa, portuguesa i sueca.»

TERCERA PART

Disposicions generals i finals

Article 15

El present Tractat, redactat en un exemplar únic, en llengües alemanya, danesa, espanyola, finesa, francesa, grega, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa i sueca, els textos de les quals en cadascuna d'aquestes llengües són igualment autèntics, serà dipositat en els arxius del Govern de la República Italiana, que remetrà una còpia autenticada a cadascun dels Governos dels restants Estats signataris.

PROTOCOLS

D. Protocols annexos al Tractat de la Unió Europea i als tractats constitutius de la Comunitat Europea, de la Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer i de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica

PROTOCOL SOBRE LA TASCA DELS PARLAMENTS NACIONALS A LA UNIÓ EUROPEA

I. Informació als parlaments nacionals dels Estats membres

3. Entre el moment en el qual la Comissió transmeti al Parlament Europeu i al Consell una proposta legislativa o una proposta d'una mesura que s'hagi d'adoptar en virtut del Títol VI del Tractat de la Unió Europea en totes les seves versions lingüístiques i la data d'inclusió d'aquesta proposta en l'ordre del dia del Consell perquè aquest de-

cideixi al respecte bé l'adopció d'un acte, o bé l'adopció d'una posició comuna d'acord amb els articles 189.B o 189.C del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, haurà de transcórrer un termini de sis setmanes, llevat d'excepcions per motius d'urgència, els quals s'han d'esmentar a l'acte o la posició comuna.

Instrument de ratificació de 26 de març de 1999 (BOE núm. 109, de 7 de maig), del Conveni d'assistència judicial en matèria civil i mercantil entre el Regne d'Espanya i el Regne de Tailàndia, fet a Madrid el 15 de juny de 1998:

CAPÍTOL I Disposicions generals

Article 4. Llengües.

1. Les sol·licituds i comissions rogatòries es redactaran en anglès o en la llengua oficial de la Part requerida. Junt amb la sol·licitud o comissió rogatòria, s'haurà de remetre a l'autoritat central

de la Part requerida una traducció a l'anglès o a la llengua oficial de la Part requerida dels documents que s'adjuntin.

2. L'esmentada traducció haurà d'estar degudament certificada d'acord amb la legislació i la pràctica de la Part requeridora. No s'exigirà la seva legalització ni cap altra formalitat anàloga.

Instrument de ratificació de 23 de març de 1999 (BOE núm. 120, de 20 de maig), de les actes, resolucions i recomanacions de la Unió Postal de les Amèriques, Espanya i Portugal (UPAEP), aprovades pel XVII Congrés de la Unió el 18 de març de 1998, a Montevideo:

CAPÍTOL VII Llengües admeses a la Unió

Article 133 Llengües

1. Els documents de la Unió seran subministrats a les administracions en llengua espanyola. No obstant això, per a la correspondència de servei emesa per les administracions postals dels països membres la llengua dels quals no sigui l'espanyola, podran fer servir la pròpia. Excepcionalment, el Consell

Consultiu i Executiu podrà autoritzar la traducció a les llengües francesa, anglesa i portuguesa, de publicacions que revesteixin interès especial per a l'execució dels serveis.

2. Per a les deliberacions dels Congressos, de la Conferència i del Consell, seran admesos, a més de la llengua espanyola, el francès, l'anglès i el portuguès. Resta al criteri dels organitzadors de la reunió i de la Secretaria General l'elecció del sistema de traducció que ha de ser utilitzat.

Àmbit laboral

Resolució de 26 de febrer de 1999 (BOE núm. 64, de 16 de març), de la Direcció General de Treball del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, per la qual es disposa la inscripció en el Registre i publicació del conveni col·lectiu d'àmbit estatal per a les empreses de mediació en assegurances privades, 1996, 1997 i 1998:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 7. Articulació de la negociació col·lectiva i qüestions de competència en els àmbits de les Comunitats Autònomes.

4. Qüestions de competència en els àmbits de les Comunitats Autònomes.

Dintre del marc laboral establert en el TRET i en el present Conveni, les organitzacions signants consideren d'interès el desenvolupament que, en els àmbits als quals es refereix el present epígraf, pugui portar-se a terme en les matèries relatives a calendari laboral, idioma i utilització dels sistemes autonòmics per a la solució extrajudicial de conflictes laborals.

Resolució de 10 de març de 1999 (BOE núm. 77, del 31), de la Direcció General de Treball del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es disposa la inscripció en el Registre i publicació del Conveni col·lectiu per al sector de telemarketing:

CONVENI COL·LECTIU ESTATAL PER AL SECTOR DE TELEMARKETING

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Àmbit territorial.

Qüestions de competència en els àmbits de les Comunitats Autònomes:
Dintre del marc laboral establert a l'Es-

tatut dels Treballadors i en el present Conveni, les organitzacions signants consideren d'interès el desenvolupament que, en els àmbits als quals es refereix el present epígraf, pugui portar-se a terme en les matèries relatives a calendari laboral, idioma i utilització dels sistemes autonòmics per a la solució extrajudicial de conflictes col·lectius laborals.

Resolució de 10 de maig de 1999 (BOE núm. 115, del 14), de la Direcció General de Treball del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, per la qual es disposa la inscripció en el Registre i publicació del text del II Conveni col·lectiu de l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria:

CAPÍTOL VII
Formació

Article 41. Finalitats de la formació.
La formació professional a AENA

s'orientarà, en concret, cap als següents objectius:

7. Adquirir coneixements d'idiomes nacionals i estrangers.

Mitjans de comunicació

Llei 22/1999, de 7 de juny (BOE núm. 136, de l'endemà; suplement núm. 10 en llengua catalana, del 25), de modificació de la Llei 25/1994, de 12 de juliol (RLD núm. 23, pàg. 256), per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres, relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS
[...].

No obstant això, a l'empara del que disposa l'article 3.1 de la Directiva 89/552/CEE modificat pel 1.4), de la Directiva 97/36/CE, s'habiliten les comunitats autònomes per adoptar mesures actives de protecció de la seva llengua pròpia.

[...].

Article únic. Modificació de la Llei 25/1994, de 12 de juliol.

Es modifica la Llei 25/1994, de 12 de juliol, en els aspectes següents:

Dos. Es modifica l'article 2, en els termes següents:

4. Es crea un nou apartat, amb el número 5, i el text següent:

«5. El capítol II d'aquesta Llei no és aplicable a les emissions de televisió de cobertura local que no formin part d'una xarxa nacional.

No obstant això, les comunitats autònomes poden introduir normes de contingut equivalent a les previstes en aquest capítol, per tal de promoure la producció audiovisual en la llengua pròpia, als serveis de televisió local sota la seva competència.»

Disposició final primera.

Aquesta llei, quan regula el contingut dels mitjans audiovisuals, es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.27ª de la Constitució, i, per tant, té el caràcter de norma bàsica.

Toponímia

Com dèiem en les *Cròniques* anteriors, continuen apareixent textos oficials publicats al BOE amb toponímia incorrecta. Destaquem-ne l'Ordre de 29 d'abril de 1999 (BOE núm. 109, de 7 de maig), del Ministeri d'Agricul-

tura, Pesca i Alimentació, per la qual es defineixen l'àmbit d'aplicació, les condicions tècniques mínimes de conreu, els rendiments, els preus i les dades de subscripció en relació amb l'assegurança de conreus protegits compresa en els plans anuals d'assegurances agràries combinades, on trobem denominacions franquistes com «San Acisclo de Vallalta», «Vilallonga del Campo» o altres.

I.3. PAÍS BASC

Iñigo LAMARCA ITURBE

Letrado de las Juntas Generales de Gipuzkoa

El objeto de esta *Crónica* es exponer la normativa y las resoluciones más importantes sobre el euskera publicadas en el *Boletín Oficial del País Vasco* durante el primer semestre de 1999. Ha de advertirse al lector que, por un error imputable al autor de esta *Crónica*, algunas resoluciones del semestre anterior no fueron recogidas en la *Crónica* correspondiente y, en consecuencia, han sido incluidas en la presente. Estructuraremos el trabajo informativo en los apartados de costumbre siguiendo en cada uno de ellos el criterio cronológico.

1. *Administración pública autónoma*

La Resolución de 21 de octubre de 1998 del director del Instituto Vasco de Administración Pública (IVAP) (BOPV núm. 203, de 26 de octubre) convoca dos nuevas becas de investigación en temas relacionados con la normalización lingüística de las administraciones públicas de la Comunidad Autónoma vasca y aprueba las normas para la renovación de las becas concedidas en convocatorias anteriores. El objeto de la investigación es el propio proceso de normalización lingüística así como los factores que influyen en el mismo.

Mediante la Resolución 21/1998, de 27 de octubre, del director de la Secretaría del Gobierno y de Relaciones con el Parlamento (BOPV núm. 227, de 27 de noviembre) se dispone la publicación del Acuerdo del Consejo de Gobierno por el que se aprueba el Plan de Normalización del Uso del Euskera en la Administración pública de la Comunidad Autónoma de Euskadi para el periodo 1998-2002.